

3886a

ČESKÝ
ÚSTAV
OCHRANY
PŘÍRODY

CZECH
INSTITUTE
FOR NATURE
CONSERVATION

Metodika

Praha
1994

Mapování krajiny

SMS

EVROPSKÝ ROK OCHRANY PŘÍRODY – 1995

Přehled pracovišť ČÚOP a jejich územní působnost

- A Ústřední pracoviště v Praze
 B Výzkumné a monitorovací pracoviště v Brně
 C Správa českých a moravských jeskyní v Blansku
- 1 Středisko Praha
  - 2 Středisko střední Čechy (Praha)
  - 3 Středisko České Budějovice
  - 4 Středisko Plzeň
  - 5 Středisko Ústí n.L.
  - 6 Středisko Pardubice
  - 7 Středisko Havlíčkův Brod
  - 8 Středisko Brno
  - 9 Středisko Olomouc
  - 10 Středisko Ostrava
  - 11 Správa CHKO Beskydy (Rožnov p.R.)
  - 12 Správa CHKO Bílé Karpaty (Luhačovice)
  - 13 Správa CHKO Blaník (Louňovice p.Š.)
  - 14 Správa CHKO Blanský les (Český Krumlov)
  - 15 Správa CHKO Broumovsko (Policie n.M.)
  - 16 Správa CHKO České Středohoří (Litoměřice)
  - 17 Správa CHKO Český kras (Karlštejn)
  - 18 Správa CHKO Český ráj (Turnov)
  - 19 Správa CHKO Jeseníky (Malá Morávka)
  - 20 Správa CHKO Jizerské hory (Liberec)
  - 21 Správa CHKO Kokořínsko (Mělník)

- 22 Správa CHKO Křivoklátsko (Zbečno)
- 23 Správa CHKO Labské pískovce (Děšín)
- 24 Správa CHKO Litovelské Pomoraví (Olomouc)
- 25 Správa CHKO Lužické hory (Jablonec v P.)
- 26 Správa CHKO Moravský kras (Blansko)
- 27 Správa CHKO Orlické hory (Rychnov n.K.)
- 28 Správa CHKO Pálava (Mikulov)
- 29 Správa CHKO Poodří (Ostrava)
- 30 Správa CHKO Slavkovský les (Mariánské Lázně)
- 31 Správa CHKO Třeboňsko (Třeboň)
- 32 Správa CHKO Žďárské vrchy (Žďár n.S.)
- 33 Správa CHKO Železné hory (Moslavky)
- 34 Odchovna Hilolice
- 35 Správa Koněpruských jeskyní
- 36 Správa Chýnovské jeskyně
- 37 Správa Bozkovských dolomitových jeskyní
- 38 Správa Pumuckých jeskyní
- 39 Správa Katažinské jeskyně
- 40 Správa Sloupcko-Šošovských jeskyní
- 41 Správa jeskyně Balcarke
- 42 Správa Javoříčských jeskyní
- 43 Správa Mladečských jeskyní
- 44 Správa Zbrašovských aragonitových jeskyní
- 45 Správa jeskyně Na Pomezí
- 46 Správa jeskyně Na Špičáku

METODIKA MAPOVÁNÍ KRAJINY

Ing. Helena Vondrušková a kol.

SMS BRNO

Regionální kancelář HRADEC KRÁLOVÉ

3886a
Fakulta životního prostředí UJEP
Kališova
Na okraji 1001
400 01 Ústí nad Labem
8983/94

OBSAH

I. Textová část: Úvod	5
Specifikace úkolu	6
Metodický postup mapování krajiny	7
II. Přílohy: 1. Klíč klasifikace typů aktuální vegetace	12
2. Zkrácená verze Klíče	23
3. Vzor tabulky terénního průzkumu	25
4. Vysvětlivky k užití klíče	26
5. Specifikace - doplnění	31
6. Fyziotypy (typy aktuální vegetace)	34
7. Seznam zkratk dřevin	38
8. Legenda map - grafické vyjádření segmentů	43
9. Mapování lesních společenstev	46
10. Počítačové zpracování dat	51
11. Ukázka grafického výstupu v programu TopoL 2.5R a databázového výstupu v programu FOX PRO 2.0	51
III. Seznam použité literatury	55

I. TEXTOVÁ ČÁST

ÚVOD

Předkládaná metodika obsahuje návod na mapování, sledování změn krajinných prvků a přenesení těchto informací do GIS.

Snahou bylo sestavit přehledný a jednoduše použitelný postup, který umožní základní mapování krajiny bez požadavků na specializovanou odbornou erudici mapovatele. Vytvořený systém užívá k hodnocení krajinného prostoru charakteristik rozdílů ve využívání a zároveň antropogenního zatížení jeho jednotlivých částí. Navrhuje logické rozčlenění krajiny s typizací a kódováním tak, aby byla kdykoliv umožněna následná podrobnější diferenciací mapovaných segmentů. Tento druhý krok předpokládá již vyšší odbornou zdatnost a je výrazně selektivní.

Mapovací klíč umožňuje sledování celoplošné - zemědělsky využívané krajiny, lesů a intravilánu. Podrobnost mapování závisí od vlastního účelu a zadání. Pro diferencované či opakované hodnocení lze například využít jen některých kategorií, postup tak urychlit a zlevnit (vypuštění komunikační sítě, intravilánů obcí atd.).

Mapování aktuálního stavu krajinného prostoru je v postupu doplněno o další vrstvy, charakterizující daný stav krajiny:

- potenciální vegetaci
- erozní ohroženost pozemků
- provedená odvodnění, závlahy, rekultivace a úpravy toků.

Tento způsob komplexního vyhodnocení je možné promítnout na pozadí katastrálních území, povodí či některých speciálně vymezených hranic (NP, CHKO, PHO). Soubor získaných informací umožňuje kvalifikovaněji posuzovat současný stav krajiny, při opakovaném sledování pak její vývoj, ohrožení a případný návrh změn v jejím využívání.

Návrh metodiky vyhovuje požadavku na postup vymezení kostry ekologické stability, VKP, resp. jiných typů chráněných území pro účely ochrany přírody, hodnocení stavu ZPF a doplnění znalostí o současném stavu lesa.

Autorský kolektiv dodržel návaznost na již existující doporučené materiály. (Územní zabezpečování ekologické stability. Teorie a praxe. MŽP ČR 1991; Návod na navrhování ÚSES, Agroprojekt BRNO, 1990 aj., viz seznam literatury). Publikované poznatky se snažil utřídit, rozvinout a doplnit.

Navrhovaný metodický postup byl na vybraných územích v 1.1990-1992 ověřován v rámci SMS. Předběžná pracovní verze byla předložena v prosinci r.1992 MŽP ČR. Referována byla ve dnech 20.-21.1.1993 v Brně, kde spolu s metodikou VaMP ČÚOP BRNO byla z osmi předložených návrhů vybrána k dalšímu rozpracování jako jedna z možných metodik celoplošného mapování. Expertní radou dne 1.2.1993 byla doporučena k dokončení a následnému oponentování. V rámci jednání MZE a MŽP ČR v březnu 1993 bylo rozhodnuto o širokém meziúřadním oponentním posouzení, které se uskutečnilo v květnu 1993. Po

připomínkovém řízení byla metodika doporučena k ověření v průběhu vegetačního období 1993. Výsledky byly referovány v prosinci 1993 (Seč) a poč. února 1994 (Brno).

SPECIFIKACE ÚKOLU: metodický postup k hodnocení aktuálního stavu krajiny s možností vytvoření specializovaných vrstev GIS pro účely sledování stavu ŽP

řešitel: Státní meliorační správa
Brno, Koliště 19

zpracoval: Ing. Helena Vondrušková a kol.,
odd. ochrany a tvorby krajiny
Regionální kancelář SMS Hradec Králové
kap. "Mapování lesních společenstev" zpracoval
ing. Jiří Fišera, Lesprojekt Hradec Králové

charakter řešeného problému:

Aktuální, resp. opakované sledování jednotlivých typů krajinných struktur s různým stupněm přirozenosti a odlišným způsobem antropogenního využívání.

cíle:

- zařazení do jednotné koncepce monitorování složek ŽP
- vytvoření databáze a základního systému zpracování dat použitelných pro řadu spolupracujících orgánů a organizací a pro orgány státní správy všech stupňů
- zhodnocení vhodnosti současného způsobu využívání jednotlivých ekosystémů a stupně jejich narušení
- sledování jejich vývoje v časově stanovené řadě
- rozbor aktuálního stavu krajiny jako informační báze návrhu obnovy ekologické stability ve smyslu trvale udržitelného rozvoje

základní uplatnění:

- vymezení kostry ekologické stability, lokalizace VKP
- hodnocení současného stavu povodí
- dokumentace LÚSES
- studie a metodiky revitalizace povodí
- celoplošné mapování biotopů
- projekty a realizace pozemkových úprav
- návrhy způsobu optimalizace hospodaření
- územní plánování
- rozhodování správních orgánů, vládních institucí

způsob dosažení cíle:

- navázání na průzkum všech dostupných podkladů o území
- v souladu s požadavky ref. ŽP OÚ, pozemk. úřadu OÚ, ČÚOP aj. časové a místně sladěné opakované mapování aktuálního stavu krajiny

- mapové, tabulkové a počítačové zpracování všech získaných dat.

měřítko mapování: 1 : 10 000, ev. 1 : 5 000, pro speciální účely i větší

zpracování geografických dat :v systému ARC/INFO nebo Topol

předpokládané spolupracující orgány, organizace: ČÚOP, orgány ochrany přírody- ref. ŽP OÚ, obcí, region. odb. MŽP, odborné instituce a právnické osoby (výzkumné ústavy - VÚMOP, ÚKZUZ, VÚOZ, vysoké školy - VŠZ, Přírodovědecká fakulta, projektové organizace zabývající se touto činností aj. na zákl. smluv. vztahu)

METODICKÝ POSTUP:

Úlohou terénního mapovatele je provést základní ekologické mapování podle klíče "Klasifikace typů aktuální vegetace) s doplněním stručné charakteristiky.

Na první stupeň průzkumu by bylo vhodné navázat podrobným zhodnocením kostry ekologické stability (nebo alespoň vybraných VKP) systémem - "mapování biotopů". Druhý stupeň by byl již úkolům specializovaných fytoocenologů (geobotaniků).

Postup mapovatele:

1) Výběr území, kde budou práce zahájeny

- Výběr by měl probíhat při vzájemné konzultaci s příslušnými orgány ochrany přírody referátů ŽP OÚ popř. pozemkového úřadu a ref. územního plánování tak, aby zabezpečil aktuální potřeby pro zpracování územních plánů, LÚSES, zajištění pozemkových úprav a jiných dokumentací územního rozhodování, vždy s výhledem na jedno vegetační období.

2) Získání veškerých dostupných podkladů o území, (zdroj informací)

- Evidence všech typů chráněných a registrovaných území, PHO: (bilance ochrannářského mapování ČÚOP a ref. ŽP OÚ).

- Způsob obhospodařování luk: nevyužívané, intenzivně využívané, obnovované s polařením (příslušné subjekty zemědělského hospodaření).

- Způsob úpravy vodních toků a HMZ - úprava směru, spádu, profilu, zpevnění (evidence ZP SMS, podniků Povodí, státních lesů)

- Již zpracované dokumentace LÚSES, projektů obnovy vesnice, ÚPD je-li v požadavku OÚ jejich doplnění (OÚ ref.ŽP,

ref.region. rozvoje, pozemkový referát).

- KPP, BPEJ, typol. mapa a další dostupné údaje o půdních průzkumech (VÚMOP, ÚKZUZ).
- Převodní klíč zemědělských půd a lesních typů na STG.
- Zpracované archivované PÚ, PD připravovaných i realizovaných akcí PEO, odvodnění, závlah, rekultivací, úprav toků a jiných krajinář. úprav, jejichž součástí jsou využitelné průzkumy.

3) Terénní průzkum

- Mapovatel provede ve sledovaném území v průběhu vegetačního období podrobný průzkum všech krajinných segmentů ve více aspektech (mimo souvisle zastavěných území větších měst). Průzkum lesních komplexů je nutné provést ve spolupráci s pracovníkem s odborným lesnickým vzděláním.

Takto celoplošně pojatý průzkum je časově náročný a nákladný. V případě, že zadavatel nemá zájem např. o znázornění komunikační sítě, průzkumu intravilánů aj. kategorií (může jít o zpřesnění či doplnění již existujících průzkumových prací, či o opakované sledování) lze z mapovacího klíče vybrat pouze požadované kategorie a mapovat částečně selektivně.

Charakter a princip by však měl být zachován: rozčlenění krajiny podle účelových typů, charakteru společenstev a antropogenního zatížení s užitím typizace a kódování.

Pomůcky: Základní mapa ČSFR v měřítku 1:10.000, pro složitější území mapový list většího měřítko

Zvětšenina leteckého snímku v měř. snímkování cca.1:25.000 s 2.5-5-ti násobným zvětšením

Klíč "Klasifikace typů aktuální vegetace"

Typologická mapa, obrysová nebo porostní mapa, výpis z LHP

Tabulka pro údaje z terénního průzkumu

- Pozn. - Po zvládnutí pojmů a charakteristik jednotlivých kódů může mapovatel pro terénní práci užít tzv. zkrácený klíč, sepsaný na formátu A4 (viz. Příloha 2).

Krajinným segmentem je chápán výsek krajinného prostoru stejného účelového typu, charakteru společenstva a specifikace uvedené v mapovém klíči.

- Každý krajinný segment, který je z hlediska své struktury a funkčnosti homogenní, se v mapě ohraničí a označí pořadovým číslem (na příslušném mapovém listu od 1 do X).

- Hranice segmentu konfrontuje se zvětšeninou leteckého snímku, ev.zákres provádí přímo do ní (možnost kvalitnějšího následného zpracování).

- V tabulce se zaznamená odpovídajícím kódem, stupněm ekologické stability a základní charakteristikou, která obsahuje na první pohled patrné a doplňující údaje, typické pro daný segment (viz. Příloha č.5).

- U všech přírodních segmentů se klade důraz na zhodnocení stupně přirozenosti a druhovou diverzitu, případné ohrožení a degradaci.

- Podrobnost popisu by měla odpovídat hodnotě sledované lokality, s podstatně větší u přirozených a přírodě blízkých společenstev se stručnou u kulturních a degradovaných (viz příloha č.5).

- Ohodnotí jeho hydrické poměry (hydrická řada 1 - 5).

- Segmentu přiřadí fyziotyp (typ aktuální vegetace - viz klíč s vysvětlivkami.Doplnění typu společenstva je již dalším krokem ve zpodrobnění údajů o segmentu (není tedy součástí jeho základní charakteristiky).

- Zjišťování výměry (plochování) je automatickou součástí programu při digitalizaci. V terénu je však třeba zaznamenat šíři liniových segmentů (odpadá při fotogrammetrickém vyhodnocení či scannování leteckých snímků).

- Do tabulky provede zápis data mapování a jména mapovatele.

4) Kancelářské zpracování

1. Grafické vyhodnocení

- a) alternativa ručního výstupu
Znázornění hranic zmapovaných segmentů, včetně pořadových čísel na čistopis mapy, kopii mapy či průsvitku podle požadavku zadavatele. Na výstupu je možné barevně vyznačit :
- typ krajinného segmentu
  - rozlišení ekologické stability (viz. Příloha č. 8)

b) převod do GIS

V průběhu ověřování byly použity tři způsoby přenosu grafických dat :

- digitalizace hranic segmentů na mapovém podkladu
- scannování " z leteckého snímku
- fotogrammetrické vyhodnocení "
- s použitím programového vybavení TopoL 2.5R a Arc/Info

2. Přenos údajů z terénních tabulek do databáze (viz. Příl. č. 11)

Dopracování dalších vrstev hodnocení, doplňujících informace o současném stavu krajiny:

Na průzkum aktuálního stavu jednotlivých krajinných struktur je vhodné navázat sledováním dalších charakteristik, které současný stav krajiny ovlivňují: (Postačující měřítko 1:10 000)

- erozní ohroženost pozemků
- provedená zúrodnovací opatření (odvodnění, závlahy, rekultivace, úpravy toků)

Aktuální stav vegetace by měl být promítnut na vrstvu Potenciální stav vegetace (ve shodě s metodikou MŽP hranicemi skupin typů goebiocénů), popř. rekonstrukční geobotanickou mapu (Mykiška et al., 1967).

S vhodným podkladem vrstev:

- katastrální území
- povodí IV. řádu
- zvláště vymezená území (velkoplošná CHÚ, PHO)
- soustava biogeografického členění krajiny (podprovincie, sasiékoregion, biochora) pozn. STG viz výše
- ev. další (klimatické či geologické charakteristiky)

GIS, vytvořený na bázi propojení všech navržených vrstev, představuje navzájem se doplňující soubor informací, který umožní posuzování vzájemných příčin a souvislostí krizových jevů, kriticky postižených či naopak výjimečně hodnotných lokalit.

Při opakovaném sledování pak umožní hodnocení jejich vývoje (např. provedená revitalizační opatření či pozemkové úpravy).

Počítačové zpracování popisových údajů

Při následném počítačovém zpracování jsou údaje, které doplňují pořízená grafická data, rozděleny do dvou databázových souborů:

- 1) Databázový soubor základní, jež je součástí programu GIS (např. TOPOL, ARC/INFO, aj.) V tomto souboru jsou uvedena pouze základní data, potřebná k identifikaci, popř. jednoduchému vyhodnocení grafických dat (číslo mapy/číslo segmentu, přiřazený kód, stupeň stability, fyziotyp aktuální vegetace).
- 2) Databázový soubor podrobný, vytvořený v libovolném programu, určenému pro práci s daty (např. FOX PRO, PARADOX, D - BASE, aj.), v němž jsou obsaženy kromě základních i všechny ostatní údaje o jednotlivých mapovaných

segmentech (účelový typ, charakter společenstva, typ kultury, specifikace, charakter - doplnění, včetně druhové skladby, dále STG, fyziotyp aktuální vegetace, plocha, délka, šířka, kategorie ochrany, katastrální území).

Ukázka grafického výstupu v programu TOPOL (verze 2,5R) a databázového výstupu v programu FOX PRO (verze 2,0), je uvedena v příloze č.11.

Pozn. - Pro zpracování údajů do databázového souboru Ad 2) byl a.s. PVT Pardubice vytvořen speciální program a je spolu s Příručkou pro uživatele k dispozici na Regionální kanceláři Státní meliorační správy Hradec Králové

Zkušenosti z ověřovacího období

Postup, navrhovaný v průběhu oponentního projednání, byl doplněn o zkušenosti z vegetačního období r. 1993.

- a) byly upraveny některé kódy a specifikace mapovacího klíče a dle návrhu " Rekultivační výstavby Most " byl klíč rozšířen o kódové charakteristiky pro oblasti postižené těžbou. Pro poměrnou složitost členění v těchto územích kolektiv rozhodl, že toto doplnění již nebude součástí základního klíče, ale bude k dispozici pro požadované oblasti,
- b) vzhledem k poměrně závažným zjištěním nepřesností místopisného uspořádání, bylo rozhodnuto o používání přímých zakresů do leteckých snímků s jejich fotogrammetrickým vyhodnocením. Jako dostačující se jeví měřítko snímkování 1:25 000 s pětinasobným zvětšením. (alternativa - vektorizace scannovaných a transformovaných dat.)

Časová náročnost průzkumu silně kolísala podle charakteru krajiny od 7 dní v intenzivně antropogenně zatížené krajině do 22 dnů ve velmi členitém území s převahou přírodních struktur (počítáno na jeden mapový list měř. 1:10 000).

K následnému ukládání grafických dat bylo užito jak systému TOPOL tak ARC/INFO, pro příští období se uvažuje ke sběru dat užití software TOPOL, verze 3.R.

- Přílohy:
1. Klíč klasifikace typů aktuální vegetace
  2. Zkrácená verze Klíče
  3. Vzor tabulky
  4. Vysvětlivky k užití klíče
  5. Specifikace doplnění
  6. Fyziotypy aktuální vegetace
  7. Seznam zkratk dřevin
  8. Legenda map
  9. Mapování lesních společenstev
  10. Počítačové zpracování dat
  11. Ukázka grafického výstupu v programu TopoL 2.5R a databázového souboru v programu FOX PRO 2.0

Příloha č. 1

KLÍČ KLASIFIKACE TYPŮ AKTUÁLNÍ VEGETACE

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č. 6)
orná půda	1		orná půda		
	11	1	orná půda základní	jednoleté resp. víceleté kultury na orné půdě	SE
	12	1	orná půda	drobná polička, soukromá držba	SE
	13	1	orná půda erozně narušená	s patrným poškozením půd.profilu	SE
chmelnice, vinice, zahrady, zahrádkářské kolonie	2				
chmelnice	21	1	chmelnice všeho druhu	-	SE
vinice	22	2	maloplošné	ojedinelé s ornou půdou	SE, RU
	23	1	velkoplošné s černým úhorem	vinice na orné půdě	SE
zelenina + školky ovoc. stromů	24	1	maloplošné	intenzivní kultury	SE
	25	1	velkoplošné	intenzivní kultury	SE
zahrady a zahrádkářské kolonie	26	3	maloplošné	izolované, v drobné držbě s doprovodnou střední resp. vysokou vegetací, zatravněné	MT, XT, AT(RU), KU, SE
	27	2	maloplošné	intenzivní drobná držba s menším zastoupením orné, izolované doprovodná přirozená vegetace	SE(MT, XT, RU), KR,
	28	1	maloplošné i velkoplošné	s převahou orné	SE

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
sady	3				
	31	4	maloplošné	vysokokmenné v drobné držbě nebo na úzkých terasách, extenzivní s doprovodnou vegetací, bylinné patro s přirozené rostoucími druhy s chráněnými či významnými rostlinami, nehnojené	MT, XT, AT/KU
	32	3	maloplošné	extenzivní, ostatní s významným podílem přirozené rostoucích druhů bylin. patra, mírně degradované(přestárlé)	MT, XT, AT/KU
	33	2	velkoplošné (výjimečně i maloplošné)	zatravněné intenzivní, omezená druhová diverzita bylinného patra	KU/MT, XT, AT(RU)
	34	1	velkoplošné (výjimečně i maloplošné)	na orné půdě, intenzivní	SE
louky a pastviny	4				
	41	5	přírodní	subalpínská vysokohorská luční společenstva	SH, SK, AT
	42.1	4	přirozené a přírodě blízké	extenzivně využívané, často neoratelné, s významným podílem přirozené rostoucích druhů, resp. s chráněnými či ohroženými druhy, bez úpravy vodního režimu a intenzivního hnojení, koseného i nepravidelně;	MT, XT, AT
	42.2	3	přírodě blízké	extenzivní, druhově chudé louky	MT, XT, AT
	43	3	polokulturní	většinou intenzivní s kosením, přívěsem a doplňkovým hnojením, existence přirozené rostoucích druhů	MT, XT, AT(RU)
	44	2	kulturní	intenzivně využívané a hnojené, druhově chudé, bez obnovy nebo dočasné s obnovou	RU(MT, XT, AT)

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
lesy	5				
	51	5	přírodní a přirozené	porosty s přirozenou druhovou skladbou odpovídající stanovišt.podmínkám(i se změněnou strukturou)	SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO,SK
	52	5	přírodě blízké	vyspělé porosty uměle založené s významným podílem dřevin přirozené dřevinné skladby(= 60%) a to i etážové porosty s odpovídající druhovou skladbou přirozeného podrostu	SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO
	53	4	polokulturní	nevyvinutá společenstva a smíšené porosty s pestrou druhovou skladbou a příměsí dřevin příroz.dřevinné skladby (30-60%)	SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO (KU)
	54	3	kulturní	monokultury a směsi stanovištně nevhodných dřevin (SM v nižších polohách, bory na nevhodných stanovištích, topolové výsadby, porosty s příměsí introdukovaných dřevin, plochy lesních holin a nezajištěné porosty	KU,
	55	2	degradované	zničené imisemi, s ruderálními společenstvy, akátiny	KU, (SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO)
	56	2	lesní školky	semenné plantáže	KU
lesní pláště a lemy	57	5	přirozené	zapojené linie přirozených druhů dřevin neovlivněné antropogenní činností	KR/MT,XT,AT (SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO)
	58	4	přírodě blízké	linie s převahou přirozených druhů dřevin, ojediněle ovlivněné, výskyt ruder.druhů pomístně	KR/MT,XT,AT(KU) (SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO)
	59	3	částeč.degradované	výrazně ovlivněné antropogenní činností, významný podíl ruderál. společenstev, narušené	KU,KR/MT,XT,AT,RU,

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
nevyužívaná půda (lada)	6			postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, hlínky, ostatní antropogenní půdy (po těžební či jiné činnosti)	
travninno-bylinná (se zastoupením dřevin «10%»)	61				
	61.1	5	přirozená	s významnými, ohroženými, resp. chráněnými druhy rostlin a živočichů, přirozené stepi	MT,XT,AT,SA,SK/KR
	61.2	4	přírodě blízká	s přirozeně rostoucími druhy rostlin a živočichů bez rumištních a plevelných druhů	MT,XT,AT,SA,SK/KR
	61.3	3	přírodě blízká, částeč.narušená	s podílem rumištních a plevelných druhů	RU,NI,MT,XT,AT/KR
	61.4	2	degradovaná	s převahou rumištních a plevelných druhů	RU, (MT,XT,AT)/KR
	61.5	1 (0)	degradovaná	s minimálním podílem vegetace či bez vegetace - antropogenní půdy po těžební či jiné činnosti, hraniční pásy, rekult. plochy, často kontaminované	RU,SE(KR)
lada s dřevinami (se zastoupením dřevin 10-50%)	62				
	62.1	5	přirozená	s významnými, ohroženými, resp. chráněnými druhy rostlin a živočichů, s výskytem přirozených dřevin	SK,KR,LO/MT,XT,AT (SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO)
	62.2	4	přírodě blízká	s výskytem přirozených dřevin, rostlin a živočichů bez rumištních a plevelných druhů	SK,KR,LO/MT,XT,AT (SD,DH,AD,BO,SU,BU,SM,LO)
	62.3	3	přírodě blízká, částeč.narušená	s podílem kulturních, ruderálních či degradovaných dřevin, s podílem rumišť.a plevel.druhů	KU/MT,XT,AT,NI,RU
	62.4	2	degradovaná	s převahou kulturních, ruderálních či degradovaných dřevin a rumištních a plevelných druhů	SE,RU/MT,XT,AT

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
nevyužívaná půda (lada)	6			postagrární stepní lada, opuštěné lomy, hliníky, pískovny	
lada dřevinná (zastoupení dřevin » 50%)	63				
	63.1	5	přírozená	s dřevinnou vegetací přírozené druhové skladby, neovlivněná antropogenní činností	SK, KR, LO/MT, XT, AT
	63.2	4	přírodě blízká	s dřevinnou vegetací přírozené druhové skladby (s minimální příměsí kulturních, ruderálních či degradovaných dřevin) s kvalitním bylinným patrem	SK, KR, LO/MT, XT, AT
	63.3	3	polokulturní, částeč. narušená	s dřevinnou vegetací přírozené druhové skladby s významným podílem kulturních, ruderálních či degradovaných dřevin, s mírně až středně ruderalizovaným bylinným patrem (« 50%)	KU, SK, KR, LO/MT, XT, AT, RU
	63.4	2	degradovaná	s kulturními degradovanými či ruderálními dřevinami (s ruderalizovaným bylinným patrem)	KU/RU, SE

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
Liniová společenstva, soliterní dřeviny	7				
liniová společenstva travinno-bylinná se zastoupením dřevin «10%	71				
	71.1	5	přírozená	přírozená, s výskytem významných, ohrožených, resp. chráněných druhů rostlin a živočichů, neovlivněná antropogenní činností	MT, XT, AT, SH, SK/KR
	71.2	4	přírodě blízká	s přírozenými druhy rostlin a živočichů, bez rumištních a plevelných druhů	MT, XT, AT, SH, SK/KR
	71.3	3	přírodě blízká, částeč. narušená	s podílem rumištních a plevelných druhů	MT, XT, AT(RU)/KR
	71.4	2	degradovaná	s převahou rumištních a plevelných druhů («50%)	RU, NI (MT, XT, AT)/KR
Liniová společenstva s dřevinami (se zastoupením dřevin 10-50 %)	72				
	72.1	5	přírozená	přírozená, neovlivněná antropogenní činností	SK, KR, LO/MT, XT, AT
	72.2	4	přírodě blízká	s přírozenou druhovou skladbou dřevinného i bylinného patra, bez ruderálních druhů	SK, KR, LO/MT, XT, AT
	72.3	3	polokulturní, částeč. narušená	s mírně až středně ruderalizovaným bylinným patrem, s podílem kulturních, ruderálních nebo degradovaných dřevin	KU, SK, KR, LO/MT, XT, AT, RU
	72.4	3	kulturní	s kulturními dřevinami	KU/MT, XT, AT, RU
	72.5	2	degradovaná	s ruderalizovaným bylinným patrem, s kulturními degradovanými či ruderálními dřevinami	KU/RU, SE

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
Liniová společenstva dřevinná (se zastoupením dřevin » 50%)	73				
	73.1	5	přirozená	neovlivněná antropenní činností, lesní porostní pláště	SK, KR, LO/MT, XT, AT
	73.2	4	přírodě blízká	s přirozenou druhovou skladbou, bez ruderálních druhů	SK, KR, LO/MT, XT, AT
	73.3	3	polokulturní, částeč. narušená	se zastoupením druhů přirozené skladby a podílem kulturních, degradovaných či ruderálních dřevin	KU, SK, KR, LO/MT, XT, AT, RU
	73.4	3	kulturní	s kulturními dřevinami	KU/MT, XT, AT, RU
	73.5	2	degradovaná	s kulturními degradovanými, či ruderálními dřevinami	KU/RU, SE
	soliterní dřeviny	74			individuálně dle druhu, kvality a významu v krajině (stupeň stability 2 - 5)
skály, sutě a lomy	8				
	81	5	přirozené	přirozená společenstva	SP, XT, BO
	82	4	narušené	s mírně narušenými přirozenými společenstvy	SP, XT, BO, (RU)
	83	3	silně narušené	se silným vlivem antropogenní činnosti	RU, (SP, XT, BO)

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
mokřady, rašeliníště, prameniště	9				
	91	5	přirozené	s přirozenými společenstvy	VO, PR, LO
	92	4	narušené	mírně ovlivněné	VO, PR, LO, (RU)
	93	3	silně narušené	silně ovlivněné (úpr. vod. režimu, splachy ze ŽPF)	NI, RU, (VO, PR, LO)
vodní plochy a nádrže	10				
	101	5	přirozené	s vyvinutým litorálním pásmem, s vyvinutými a stabilizovanými břeh. porosty, hosp. nevyužívané	VO, LO
	102	5	přírodě blízké	dtto - extenzivně využívané	VO, LO
	103	4	přírodě blízké	extenzivně využívané, s omezeným litorálním pásmem a břehovými porosty (bez technických úprav, mírná úprava dna, břehů a hráze přirozenými materiály)	VO, LO
	104	3	upravené	velmi omezené litorální pásmo, výrazný podíl úprav břehů a hráze, břeh. porosty ojediněle nebo nevyvinuté	LO, (RU, VO)
	105	2	umělé	bez litorálního pásma a břeh. porostů, úprava břehů umělými materiály	RU/VO
	106	1	umělé	betonové nádrže	-

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 1-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
vodní toky a mel. kanály	11				
	111	5	přírodní	s přirozeným vývojem dna, břehů, s plně stabilizovanými vodními a pobřež. společenstvy přirozeného druhového složení, bez směrové a spádové úpravy, slepá ramena řek	VO,LO
	112	4	přirozené	s dílčími úpravami dna a břehů způsoby přírodě blízkými, s vyvinutými vodními a pobřežními společenstvy přirozeného druhového složení, i směrové a spádově upravené	VO,LO
	113	3	upravené	směrová, spádová úprava, úprava příčného profilu (zemní koryto), mírně narušená vodní a pobřežní společenstva	VO,LO,KU,RU
	114	2	upravené	směrová, spádová úprava, úprava příčného profilu s pomístným opevněním dna i svahů, silně narušená vodní a pobřežní společenstva	RU,KU,SE,(VO)
	115	1	umělé	koryta zpevněna v celé délce i profilu, bez oživení	

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 0-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
sídla a objekty mimo intravilán	12				
	121	3 (2)	zeleň sídel a mimo intravilán	lesoparky, zahrady, parky, hřbitovy, upravené, bez zástavby	MT,XT,AT,KR,KU, (KU,SE)
	122	3	kolonie chat	rozvolněné, zatravněné, se střední a vysokou vegetací	MT,XT,AT,KR,KU,SE,RU
	123	3	jednotlivá osídlení a intravilán	vegetace přes 50 % plochy	MT,XT,AT,KR,KU,SE,RU
	124	2	jednotlivá osídlení a intravilán	se zastoupením vegetace 20-50% plochy	MT,XT,AT,KR,KU,SE,RU
	125	2 (1)	kolonie chat	s větší mírou antropogenního ovlivnění, vyšším podílem zástavby, bez orné, doprovodná zeleň existuje (zastoupení vegetace 20-50 %)	MT,XT,KR,KU,SE,RU
	126	0 (1,2)	intravilán	městská zástavba (sidliště, vilové čtvrtě, průmyslová zóna, centrum města, sportovní areály)	-
	127	0 (1,2,3)	zástavba	zemědělská střediska a jiná účel. zařízení (sklady hnojiv, ČOV, čerpací stanice, aj.)	-

Příloha č. 2

Zkrácená verze Klíče

Účelový typ segmentu	Kód	ZSES 1-5	Charakter společenstva, typ kultury	Specifikace	Fyziotyp (viz příloha č.6)
zpevněné plochy, skládky komunikace	13				
	131	3	účelové cesty	nezpevněné, zcela zatravněné s přirozenými bylinnými společenstvy	MT,XT,AT
	132	2	účelové cesty	nezpevněné, s narušenými bylinnými společenstvy	MT,XT,AT,RU,SE
	133	1	účelové cesty	nezpevněné, bez vegetace nebo s minimálním podílem (travnatý střed)	-
	134	0	účelové cesty	zpevněné	-
	135	0	komunikace	místní, silnice II. a III- třídy	-
	136	0	komunikace	silnice I. třídy, dálnice	-
	137	0	železnice	-	-
	138	1	skládky	kameniva, aj. přír. materiálů, s postupným zarůstáním vegetací	RU,SE
	139	0	skládky	ostatní (i sil.žlaby, polní hnojiště a jn.)	RU,SE
	140	0	ostatní zpevněné plochy	parkoviště, polní letiště a jiné	-

Základ klíče odpovídá závazné metodice MŽP

Územní zabezpečování ekologické stability teorie a praxe, březen 1991

Kódové označení segmentů - podklad Klasifikace - Antropoekologická stabilizace krajiny, ekoservis České Budejovice 1990

Upraveno a přepracováno autory metodiky 1993

KÓD	1 - orná půda	chmelnice, 2 - vinice, zahrady	3 - sady	4 - louky, pastviny	lesy, lesní 5 - porostní pláště a lehy	6 - lada
5				41 -přirozené subalp. a vysokohorské	51-přirozené a přír. blízké 52-přirode blízké, 60% přirozené dřevinné sklady 57-lehy:přirozené, neovlivněné	61.1 - bylinná 62.1 - s dřevinnami 63.1 - dřevinná
4			31-maloplošné,extenz. bylinné p. s přír. rost. druhy,chráb. či význam. druhy, nehojené	42.1-přirozené a přirode blízké, extenzivní, s významným podílem přiroz. druhů	53-polokulturní, nevyvinutá spol. a smíš. por. 30-60% přirozené dřevinné sklady 58-lehy:přirode blíz. s převah. přír.dr.	61.2 - bylinná 62.2 - s dřevinnami 63.2 - dřevinná přirode blíz. bez ruderal. druhů
3		26 - zahrady a zahr. kolonie maloplošné, zatravněné	32-maloplošné, extenzivní s význ. podílem přiroz. rostouc. druhů bylin	42.2-přirode blízké, druh.chudší 43- polokulturní, většinou inten- zivní,existence přiroz. druhů	54-kulturní monokult. a směsi 59-lehy: částečně degradované	61.3-bylinná 62.3-s dřevinnami 63.3-dřevinná částečně narušená
2		22-vinice maloplošné 27-zahrady a z.kolo- nle maloplošné, intenz.drobná držba s ornou půdou	33-velkoplošné, zatravněné inten- zivní (vyjimečně malo- plošné)	44- kulturní, intenz.využívané hnojené,druhové chudé	55-degrad., zničené luiseni, s ruderal. společenstvy,aké- tiny 56-semenné plánteže	61.4-bylinná 62.4-s dřevinnami 63.4-dřevinná degra- dovaná, ruderalizovaná
1	11-základní 12-drobná políčka 13-erozně narušená	21-chmelnice 23-vinice velkoplošné 24-zel.+ or.škol.nal. 25- - - velkoplošné 28-zahrady maloplošné i velkoplošné	34-na orné půdě (velkoplošné, vyjimečně malo- plošné)			61.5-s minimálním podílem vegetace či bez vegetace
0						

Příloha č. 3

VZOR TABULKY TERÉNNÍHO PRŮZKUMU

KÓD	liniová 7 - společenstva, solitery	8 - skály, sutě 9 - mokřady	10 - vodní plochy, nádrže	11 - vodní toky, odpady	sídla 12 - a objekty mimo intrav.	13 - komunikace, skládky
5	71.1 - bylinná	81 - přirozené	101 - přírodní	111 - přírodní bez úprav, s vyvinutým společenstvem		
	72.1 - s dřevinnami	91 - přirozené	102 - přírodě blízké vyvinuté přech. pásma			
	73.1 - dřevinná přirozená					
4	71.2 - bylinná	82 - narušené	103 - přírodě blízké omezené přech. pásma	112 - přirozené, dílní úpravy, vyvinutá spol.		
	72.2 - s dřevinnami	92 - narušené				
	73.2 - dřevinná, přírodě blízká bez rudér. druhů					
3	71.3 - bylinná 72.3 - s dřevinnami 73.3 - dřevinná, polokult., část. nar.	83 - silně narušené 93 - silně narušené	104 - upravené, velmi omezené přech. pásma	113 - upravené, silně narušená společenstva	121 - zeleň sídel a mimo intravilán zahrad, parky, hřbitovy (SES 1 2) 122 - kolonie chat 123 - jednotl. osídlení a intravilán (vegetace 50%)	131 - účelové cesty nezpevněné, zcela zatrav.
	*72.4 - kulturní *73.4 - kulturní * aleje, větro lany					
2	71.4 - bylinná 72.5 - s dřevinnami 73.5 - dřevinná, degradovaná, převaha rudér. druhů 74 - solitery SES 2 - 5		105 - umělé, bez přechod. pásma	114 - upravené, silně naruš. vodní a pobřež. společenstva	124 - jednotlivé osídlení a intravilán (vegetace 20-50%) *125 - kolonie chat (vegetace 20-50%) * SES 1 1	132 - účelové cesty nezpevněné, s naruš. byl. společenstvy
1			106 - umělé, betono- vé nádrže	115 - umělé, zpevněné koryto bez oživení		133 - účelové cesty nezpevněné, bez vegetace 138 - skládky s postupně zrůst. veg.
0					*126 - intravilán, městská zástavba *127 - zeměd. střediska a jiné účelové zařízení * SES 1 1, 2, 3	134 - cesty zpevněné 135 - sil. II. a III. tř. 136 - I. tř. a dálnice 137 - železnice 139 - skládky 140 - ost. zpevn. plochy

Číslo mapového listu: Hlinsko 2-0
Mapovatel: Horák
Datum: 5.9.1993 K.ú.: Doly

poř. čís. segmentu	kód	ZSES 0-5	charakteristika - doplnění, druhová skladba (popř. typ společenstva-svaz, asociace)	STG	Fyziotypy aktuální vegetace	výměra			Kategorie ochrany
						plocha ha	délka m	šířka m	
1	32	3	saď na okraji intravilánu obce Doly, starší ovocné stromy, při silnici obnovovaný výsadbou E3: JAD1, HRO E1: sečené; ovsík vyvýšený, krvavec toten, kozi brada luční, kopretina luční	2B3	KU/MT				
2	134	0	cesta k objektu ZD, zpevněná kamenivem						3
3	12	14	soukromé pozemky při silnici	2B3	SE				
4	111	5	tok Žejbra; koryto přirozené meandrující, bez úprav, s hustě zapojenou vzrostlou dřevinnou vegetací po dél toku a bohatým podrostem, místy podmáčené terénní deprese E3: JVK1, JMH, JMV, OLL, OLŠ, JVB, VRK, (TPČ) E2: bre, Iso, osk, vrj, podrost OLL E1: máta vodní, pomněnka bahenní, vrbina obecná, lilek potměchuť, chmel obecný, žabník jitrocelový,	2BC5	IO, VO			10	VKP
5	72.3	3	oboustranná linie u silnice s výsadbou ovocných dřevin a vtroušenou přirozenou, dřevinnou vegetací s převahou keřů E3: JAD1 E2: Iso, osk E1: sečené; svízel bílý, kopretina bílá, bršlice kozi noha, ovsík vyvýšený u orné místy ruderalizováno - kopřiva dvoudomá 2x3m	2B3	KU/MT, (RU)				6

V tabulce je možné vyčíst pod každým pořadovým číslem:
- účelový typ segmentu (kód)
- charakter společenstva (kód)
- stupeň ekologické stability (0 - 5)
- specifikaci (druhová skladba, podrobnější slovní vyjádření popisu segmentu)
- skupinu typů geobiocénů - STG
- zařazení fyziotypu aktuální vegetace
- výměra
- kategorie ochrany podle zák. č. 114/92 Sb. (NPR, PR, NPP, PP, PS, VKP, BC, BK)

Příloha č. 4

VYSVĚTLIVKY K UŽITÍ KLÍČE

Výběr účelového typu segmentu

Každý krajinný segment, který je z hlediska své struktury a funkčnosti homogenní (viz Metodický postup) se zařadí do příslušného účelového typu z následujících možností:

orná půda	kód 1.
chmelnice, vinice, zahrady	2.
sady	3.
louky a pastviny	4.
lesy	5.
lada	6.
liniová společenstva, solitery	7.
skály a sutě, lomy	8.
mokřady	9.
vodní plochy a nádrže	10.
vodní toky a mel.kanály	11.
sídla	12.
zpevněné plochy, skládky, komunikace	13.

Má-li některý úsek (část) sledovaného účelového typu výrazně odlišné vlastnosti, vyčlení se jako segment samostatně. Jde-li jen o lokální změnu, lze uvést pouze ve specifikaci v tabulce terénního průzkumu (př. ve střední části skupina kerů).

V kódu 2. jsou zahrnuty zahrady včetně zahrádkářských kolonií. Mají-li spíše charakter roztroušeného jednotlivého osídlení, lze je přiřadit do kategorie sídel a blíže uvést ve specifikaci.

Do společenstev lad zařazujeme všechny ladem ležící pozemky, tzn. postagrární lada, opuštěné lomy, pískovny, hliníky s travinno-bylinnou i dřevinnou vegetací (dále rozčleněno), zatímco kódy luk zahrnují standardní luční a pastevní porosty s různým stupněm antropogenního využití.

Vysázené remízky hodnotíme převážně jako lesní porosty.

Do liniových společenstev patří všechny typy segmentů ekotonového charakteru se složkou bylinnou i dřevinnou: meze, příkopy, lesní bylinné lemy, aleje, větrolamy, břehové a doprovodné porosty, atd.

U mokřadů (kód 9), vodních ploch a nádrží (kód 10) mapovatel popisuje a hodnotí tyto segmenty jako celky, tzn. dohromady vodní i pobřežní ekosystémy (zahrnující hydrofázi, litorální pásmo, limózní a terestrickou fázi).

U vodních toků lze za účelem přesnější charakteristiky popisovat a hodnotit odděleně vlastní vodní toky - sledujeme charakter úpravy (po břehovou hranu) - kód 111-115, a břehová a doprovodná liniová společenstva - kód 71-74. Tvoří-li dřevinná vegetace neoddělitelnou součást toku (ve svazích s plynulým přechodem do břehů), nevyčleňujeme ji a zařadíme ji do charakteristiky toku v kódech 111 - 115. Typické linie bývají doprovodem převážně upravených toků za břehovou hranou.

Výběr charakteru společenstva, resp. typu kultury

Při výběru v rámci účelového typu čteme pozorně charakteristiky kódů a postupujeme směrem ke správnému vylučovací metodou.

Účelový typ: orná půda kódy 11, 12

V účelovém typu jsou zařazeny všechny pozemky s jednoletými resp. víceletými kulturami na orné půdě.

Zaznamenáme-li při průzkumu lokalitu viditelně erozně poškozenou (výrazné rýhy, odnos ornice), označíme ji kódem 13. Poškození lze hodnotit v období bez vegetace.

Poznámka: Pozemky erozně ohrožené (potenciální eroze) se budou sledovat jako samostatná vrstva mimo základní průzkum.

Účelový typ: chmelnice, vinice, zahrady, zahrádkářské kolonie

kódy 21 až 28

Kód 22 - vinice představuje izolované vinice v drobné držbě. Kódy 26 až 28 zahrnují různé typy zahrádek a zahrádkářských kolonií (i s chatkami), které jsou různým způsobem obhospodařované - od převážně zatravněných až po intenzivní kolonie s ornou půdou. Typ kultury maloplošné (resp. velkoplošné) zde nerozlišujeme.

Účelový typ sady kódy 31 až 34

U sadů se při rozhodování mezi kódy řídíme hodnocením výskytu přirozených druhů v podrostu a druhové pestrosti bylinného patra. U kódu 31 zařazeného do kostry stability, by měl být patrný výskyt chráněných či ohrožených druhů popř. významný podíl doprovodné přirozené dřevinné vegetace.

Účelový typ: louky a pastviny kódy 41 až 45

Trídění luk je stejně jako u sadů závislé na druhové diversitě a přirozenosti rostlinného společenstva. Jsou-li pouze koseny, jinak neovlivněny, jedná se o porosty s přirozenou druhovou skladbou. Při větším stupni antropogenního využití (zatížení viz popis ve specifikaci), druhů ubývá a snižuje se i ekologická stabilita »3 »2 (kódy 43 až 44).

Pozn: Existují však typy přirozených a přírodě blízkých společenstev s omezenou druhovou skladbou. (Psárkové louky - louky na často zaplavovaných březích velkých řek vodou

bohatou na živiny /Alopecurion/, chudá společenstva vátých písků s paličkovcem šedým - oblast Polabí /Corynephorion canescentis/.

Proto před zahájením průzkumu je vhodné u zemědělských objektů ověřit způsoby hospodaření na jednotlivých pozemcích. Poznámka: V lučním porostu stejně jako u lad se můžeme setkat s výskytem dřevin. Tyto pak podle konfigurace a charakteru popisujeme zvlášť jako samostatný segment (solitery či linie) se specifikací: soliterní dřeviny či linie v louce.

Účelový typ: lesy kódy 51 až 56

Hodnocení lesních porostů přísluší odborné lesnické organizaci nebo jednotlivcům s odb. lesnickým vzděláním. Při průzkumech je nutné posuzovat jednotlivé porostní skupiny vztahené k příslušnému lesnímu typu (viz typologické mapy) a porovnávat současnou a přirozenou druhovou skladbu daného stanoviště. (Podrobný metodický postup řeší příloha č.8). Porostní plášť lesa.

Je-li lesní porostní plášť výrazně vylišen (např. listnatý plášť u jehličnatých porostů, vzrostlý pás křovin), popisujeme jej zvlášť kódy 57-9.

Účelový typ: lada kódy 61.1 až 63.4

Podle podílu dřevin jsou roztržena do třech kategorií:

- travinno-bylinná
- s dřevinami
- dřevinná

Přirazení k příslušnému kódu uvnitř kategorie je závislé na podílu přirozeně rostoucích druhů, resp. postupné degradaci a ruderalizaci stanoviště - stoupající výše kódu.

U segmentů se zvyšujícím se zastoupením dřevin vzrůstá i zastínění bylinného patra. U zapojených porostů bývá bylinný kryt s ohledem na zastínění mezerovitý, nebo se vůbec nevyvíjí a objevuje se jen v okrajových partiích. U dřevinných lad klademe proto důraz na charakter dřevinné vegetace.

U podmáčených, pobřežních, resp. zaplavovaných stanovišť pozor na přirozený výskyt druhů, které jsou typické i pro společenstva přírodě vzdálená až cizí (kopřiva dvoudomá, šťovík tupolistý, aj.).

Účelový typ: liniová společenstva, soliterní dřeviny kódy 71.1 až 71.4

72.1 až 72.5

73.1 až 73.4

a 74

Rozdělení na kategorie i způsob třídění je stejný jako u společenstev lad.

Posuzování soliter je individuální.

Účelový typ: skály, sutě a lomy kódy 81 až 83

Rozlišení v rámci tří kódů je odvislé od stupně narušení antropogenní činností a stejně jako u předchozího typu stupně následné ruderalizace.

Účelový typ: mokřady kódy 91 až 93
Bez komentáře, viz specifikace

Účelový typ: vodní plochy a nádrže kódy 101 až 106

Při třídění v rámci účelového typu je rozhodující sledování zachovalosti litorálního pásma, vývinu vodních a pobřežních společenstev a způsobu úpravy břehů.

Poznámka: Na vybraných tocích a nádržích je současně sledována i čistota vody (viz. úkol Monitoring povrchových vod). Výsledky na jednotlivých projektech budou v ISÚ SMS tvořit další rovinu sledování současného stavu krajiny.

Účelový typ: vodní toky a mel. kanály kódy 111 až 115

Před vlastním hodnocením v terénu je nutno o nich shromáždit veškeré dostupné informace (z evidence ÚP SMS, PL, VČ St. lesů), zejména

- způsoby úprav profilů koryt (charakter opevnění, délka a lokalizace upravených částí podle d. staničení)
- doba poslední provedené úpravy, aj.

Tyto údaje si mapovatel zaznamená a předběžně si tok (popř. jeho části) zařadí do příslušných kódů (sleduje směrovou a spádovou úpravu a způsob zpevnění).

Při pochůzce je nutné si všimnout vývoje vodních a pobřežních společenstev po břehovou hranu (liniové břehové a doprovodné porosty budou hodnoceny samostatně viz výše), sledovat jakým způsobem úpravy ovlivnily přirozený charakter vodního toku. Zde je nutno zdůraznit, že vodní toky a HMZ, jejichž úprava probíhala již před více lety, mohou být ohodnoceny díky přirozeným regeneračním schopnostem i vyšším stupněm stability (3,4). Rozhodující pro zařazení do kódu je vývin společenstva.

U toků s přirozeným vinutím lze obtížně vylišit linie za hranou vodoteče. Spolu s pobřežními porosty je možné je popisovat jako celek s příslušným doplněním v textové části specifikace.

Účelový typ: sídla kódy 121 až 125

Při rozlišení je třeba postupovat vylučovací metodou s ohledem na rozsah vegetace a míru antropogenního ovlivnění viz specifikace. Při mapování sídel je třeba postupovat individuálně. Při hodnocení je vhodné vylišit souvislou zástavbu se stupněm stability 0, ochránit ji a dále se jí nezabývat. Ostatní intravilán lze rozdělit na jednotlivé segmenty podle podílu zástavby a vegetace a schematicky je znázornit (20 - 50 % vegetace, » 50 % vegetace). Souvislejší plochy samostatné vegetace lze podchytit buď kódem 121, nebo je-li to nutné, užít kódu z jiného účelového segmentu (lada, sady, toky, liniová společenstva - jen významná u toků, rybníky, skály). Pečlivě je třeba se zaměřit na malá venkovská osídlení, která svojí plochou ovlivňují jako celek zemědělsky využívanou krajinu. Uvažovaná okrajová zóna ovlivnění má šíři cca 100 m. Posuzování a orientace je

usnadněna využitím leteckých snímků.

Charakteristiku městské zástavby je vhodné doplnit specifikací naznačenou v klíči (sídlíště, centra měst, průmyslové zóny, vilové čtvrti, aj.)

Účelový typ: zpevněné plochy, skládky, komunikace kódy 131 až 140

Bez komentáře, věc specifikace

Příloha č. 5

SPECIFIKACE - DOPLNĚNÍ

Do volného sloupce charakteristika tabulky terénního průzkumu mapovatel ihned v terénu zaznamená důležité skutečnosti doplňující textovou specifikaci klíče. Zejména však:

- Základní, výstižný, stručný popis segmentu. Je-li v hlavičce specifikace uvedeno více možností (např. u lad), provedeme výběr (např. opuštěný hliník).

Do základního popisu zahrneme:

- 1) U kódů s výskytem dřevin zastoupení střední a vysoké vegetace (např. ojedinělý nálet, pomístně, 35%, husté porostlé, zapojený porost, aj.) a její charakter (přestárlý porost, aj.)
- 2) U luk způsob využívání (intenzivně hnojené, nesečené, aj.).
- 3) U toků a nádrží popis úprav a stav vodních a navazujících pobřežních společenstev, u nádrží i přechodové pásmo (tok směrově upraven, zpevnění žlabovkami ve dně, aj.)
- 4) U osídlení jeho základní charakteristiku a účel využití (průmyslové, rekreační zóny, aj.).

- Podrobnější popis vegetace jednotlivých segmentů rozčleníme podle pater:

- E₃ - stromové patro
- E₂ - keřové p.
- E₁ - bylinné p.
- E₀ - mechové p.

U patra E₃, E₂ zaznamenáváme kompletní druhovou skladbu s podtržením dominantní dřeviny a v závorce s uvedením dřeviny vtroušené: DBL, JVM, JVK, (LPS).

Při popisu dřevinné vegetace bude mapovatel užívat zkratk uvedených v příloze této metodiky (viz Seznam zkratk dřevin používaný pro mapování krajiny). Ze seznamu je patrné, že první a druhé písmeno zkratky slouží k určení rodu, třetí popř. čtvrté písmeno k určení druhu. Identifikaci druhu provede mapovatel jen v tom případě, když si bude při jeho určování naprosto jist. V opačném případě uvede pouze zkratku pro označení rodu (to zn. pouze první dvě písmena zkratky, např. DB).

Podrobnost popisu bylinného krytu závisí od přirozenosti hodnoceného segmentu: U stupňů stability 4 a 5 s výčtem druhů podle schopnosti mapovatele, u stupně 3 a méně s charakteristikou narušení, resp. ruderalizace, jeden až dva převažující druhy a výskyt významných druhů (např. bylinné patro silně ruderalizováno pcháčem osetem, výskyt ojediněle třezalky tečkované a šalvěje přeslenité).

- V lesích je třeba vypsát procentní druhovou skladbu popísaného segmentu (DB 6, JV 2, BK 1, LP 1, SM,).
- Hydrické poměry charakterizující stanoviště (zvláště extrémní, např. hydrofilní trávník v údolnici).
- Ohrožení, popř. charakter degradace segmentu. (např. ohroženo splachy ze ZPF, silně ruderalizováno na styku s ornou, poškozeno okusem, imisemi, aj.)
- Důležitý způsob využití plochy. (např. tábořiště, motokros, zrekultivováno-nevyužito)
- Je-li mapovatel schopen připojit podrobnější charakteristiku bylinného patra (společenstvo, ohrožené druhy).

Pozn.: U nejasných taxonů je třeba shromáždit herbářové položky, aby bylo možné dodatečně taxonomické údaje upřesnit.

Vzor záznamu terénního průzkumu viz příloha č.3
Ukázka části zpracovaného mapového listu a databáze viz příloha č.12

U cenných lokalit (VKP, zvl. chráněných území přírody, funkčních prvků ÚSES) se doplňují informace o sledovaném segmentu či souboru segmentů vyplněním podrobnějších informací do "Společné tabulky pro mapování krajiny a zpracování dokumentace lokálního systému ekologické stability" podrobnějším popisem s užitím tabulky na následující straně, (ex metodika MŽP, Územní zabezpečování ekologické stability, str.52 - 54) či užití některou z přiložených tabulek metodiky VaMP ČÚOP Brno.

Grafické znázornění hranic kategorií ochrany viz příloha č.8 - Legenda map

SPOLEČNÁ TABULKA PRO MAPOVÁNÍ KRAJINY A ZPRACOVÁNÍ DOKUMENTACE LOKÁLNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY
--

Základní údaje (heslovitě)

1. Mapový listúpořadové číslo:
2. Název:
3. Označení na jiných mapových listech:
4. Katastr:
5. * Funkční typ a biogeografický význam:
6. * Geobiocenologická typizace:
7. * Minimální výměra (délka):
8. Navržená cílová výměra (délka):
9. Zvláště chráněná území, zasahující do EVSK:
10. Pořadová čísla VKP, která jsou součástí EVSK:
11. Statut ochrany z jiných zájmů:
12. Současný stav společenstev (zastoupení fyziotypů):
13. Využívání:
14. Významné druhy rostlin:
15. Významné druhy živočichů:
16. Stupeň ekologické stability:
17. Znehodnocení:
18. * Způsob vymezení:
19. Návrh opatření:
20. Cílová společenstva:

---

* - vyplňuje se až při zpracování plánu (generelu) ÚSES!

Příloha č. 6

FYZIOTYPY (TYPY AKTUÁLNÍ VEGETACE)

(Přehled vyšších jednotek geobotanického systému na úrovni svazů příp. podsvazů u lesní vegetace, u nelesní veg. převážně řádů a tříd.- Moravec et al. 1983, Hejný et al. 1988, Dostál 1988; ex Metodika MŽP 1991 Územní zabezpečování ekologické stability teorie a praxe). {mírně upraveno}

V tabulkách jsou v odstavci "fyziotyp" uvedeny zkratky fyziotypů - účelových jednotek členění aktuální vegetace ČR, odpovídajících jednomu až skupině syntaxonů na úrovni svazu (viz též kapitola "Mapování fyziotypů", Petříček V., ve svazku č.3 souboru metodik mapování přírody a krajiny). Fyziogonomie, vegetační a floristická skladba fyziotypů je obsažena v Metodice managementu v chráněných územích přírody a krajiny, ČÚOP 1994. Do tabulek jsou ke každému účelovému typu segmentu vypsány všechny fyziotypy, které může segment teoreticky zahrnout. Z nich je nutno vybrat pouze ty, které se v popisovaném segmentu skutečně nalézají.

Podrobněji je možno segmenty "zmapovat" pomocí biotopů (viz Metodika mapování biotopů, ČÚOP 1994).

Název	Typ společenstva	symbol
I. Vegetace přirozená až polopřirozená		
I.A. Hydrofilní, hygrofilní (až mezofilní)		
1. Bylinná vodní a pobřežní vegetace, rákosiny a porosty vysokých ostříc	1.Společenstva plovoucích a vzplývavých rostlin kořenujících ve vodě	VO
	2.Společenstva sladkovodních rostlin	
	3.Společenstva rákosin a vysokých ostříc	
	4.Společenstva obnažených den	
	5.Společenstva mělkých vod a pobřežnice	
	6.Společenstva bublinek malých mělkých tůní	
	7.Přirozená až ruderalní nitrofilní společenstva vysokých jednoletých bylin na obnažených půdách v nížinách až pahorkatinách	
	8.Přirozená nitrofilní společenstva vysokých bylin a lián tvořících lem křovin a lužních lesů na zaplavovaných březích	
	9.Přirozená i druhotná společenstva vysokých bylin na březích toků supramontánního až montánního stupně	

2. Vegetace pramenišť a rašeliníšť	1.Společenstva pramenišť a horských potoků 2.Ostřicovomechová spol.minerotrofních rašeliníšť a minerálních zamokřených půd 3.Ostřicovorašeliníková spol. mezo- a oligotrofních rašeliníšť submontánních až montánních poloh 4.Spol. vrchovišť a rašelinných lad s převahou keříčků 5.Primární rašelinné březiny 6.Spol. vápnných pramenišť a potočních travertínů 7.Ostřicovomechová spol. organogenních půd bohatých CaCO ₃ nižších a středních poloh 8.Ostřicovomechová spol. rašelinotvorná na vápnných i silikátových podkladech středních poloh	PR
3. Hygrofilní až mezofilní trávníky /louky, pastviny a slaniska/	1.Mezofilní louky planárního až submontánního stupně 2.Mezofilní louky montánního stupně 3.Krátkostébelné mezofytní travinné porosty ovlivňované pastvou, příliš častou sečí nebo sešlapáváním 4.Kontinentální zaplavované louky niv velkých řek (již.Morava) 5.Vlhké louky vázané na krátkodobě zaplavované nebo podmáčené plochy planárního až submontánního stupně 6.Eutrofní vysokostébelné a vysokobylinné louky s hladinou podzemní vody +/- bez velkých výkyvů 7.Subkontinent. zaplavovaná vysokobylin.společenstva 8.Nehnojené louky střídavě vlhkých půd vlivem silně kolísající hladiny podzemní vody 9.Druhově chudá slanomilná spol. s převahou jednoletých trav 10.Společenstva jednoletých druhů solničky 11.Společenstva jednoletých druhů slanorožce 12.Přirozená travinná vegetace slaných luk	MT
4. Mokřadní a pobřežní křoviny a lesy	1.Spol. stromovitých vrb a topolů osídlujících nejvlhčí místa niv velkých řek 2.Vrbové křoviny na často zaplavovaných březích vodních toků 3.Spol. křovitých vrb na šterkovitých náplavech podhorských toků 4.Lužní lesy podmáčených údolních poloh a okolí pramenišť od kolinního do montánního stupně 5.Lužní lesy údolních niv velkých vodních toků v nížinách 6.Spol.bažinných olšin a vrbín	LO
I.B. Mezofilní až xerofilní		
5. Vegetace skal, sutí, písčín a primitivních půd	1.Druhově bohatá bylinná skalní spol. jižních svahů na vápnných podkladech 2.Pionýrská spol.primitivních karbonátových půd 3.Pionýrská skalní spol. již.svahů na silikátových substrátech 4.Druhově bohatá spol. sever.svahů na karbonát. podkladech 5.Druhově bohatá spol. serpentinitových skal v xerothermních oblastech	SP

	6. Druhotná iniciální spol. kyselých pohyblivých písků 7. Druhotná spol. neutrál. stabiliz. vátých písků v sarmat. obl. 8. Primitivní travobylinná spol. chudých písčin a mělkých půd	
6. Semixerotermní až xerotermní trávníky a lemy	1. Byl. spol. silikát. minerálně chudších půd 2. Druhově bohatá xerotermní spol. bylinná, jižních svahů, minerálně bohatších substrátů 3. Druhově bohatá spol. bylinná hlubších miner. silných půd tepl. oblastí 4. Druhově bohatá lemová spol. xeroter. lesů na mělkých půdách 5. Druhově bohatá lemová spol. mezofil. lesů na středně hlubokých půdách 6. Společenstva hemikryptofyt s mohutným kořenovým systémem na suchých či periodicky vysychavých minerálních půdách	XT
7. Acidofilní travinná a keříčkovitá vegetace	1. Druhově chudá vřes. spol. představující náhradní spol. lesů Genisto germanicae - Quercion a Dicrano- Pinion od podhor. do alp. stupně 2. Druhově bohatší vřesovištní spol., náhradní po lesích řádu Fagetalia a Quercetalia pubescenti-petraeae na minerálně silnějších mělkých půdách 3. Druhotné krátkostébelné smilkové louky a pastviny v kolinním až montánním stupni 4. Většinou druhotné smilkové louky a pastv. montánního stupně 5. Chudá brusnicová spol., představující degradační příp. pasekových stadií po lesích svazu Luzulo-Fagion a Piceion excelsae, řídkěji Dicrano-Pinion, primární na mělk. půdách v alp. st.	AT
8. Křoviny	1. Prim. i sekund. křoviny a keř. les. pláště teplých obl., často na kontaktu s Quercetalia pubescentis nebo jako jejich náhradní společenstva 2. Sekundární křoviny a keř. les. pláště na plochách Fagetalia sylvaticae	KR
9. Šípákové a subxerofilní doubravy	1. Šípákové doubravy a subxerofilní teplomilné doubravy, většinou vápnit. půd nebo mělkých bohatších silikát. až vápencových půd	SD
10. Dubohabřiny	1. Květnaté mezofilní /až slabě hygofilní/ dubohabřové a dubolipové háje, klimax planárního a kolinního stupně	DH
11. Acidofilní březové, borové a jedlové doubravy	1. Acidofilní doubravy, březové a borové doubravy na kyselých silikátových horninách 2. Subkontinentální doubravy kyselých půd	AD
12. Bory	1. Primární reliktní bory silik. skal, rašel. bory, bory písčít. půd 2. Květnaté reliktní bory vápencových a dolomitických skal	BO
13. Sutové a roklinové lesy	1. Sutové a roklinové listnaté lesy 2. Vysokobylinné klenové bučiny supramontánního i montánního stupně	SU
14. Jedliny a bučiny - acidofilní	1. Druhově chudé acidofilní bučiny, smrkové bučiny a jedliny na chudých horninách 2. Květnaté bučiny, lipové bučiny a jedlobučiny na silik. půdách submontánního a montánního stupně	BU

	- vápnomilné	3. Květnaté jedliny 4. Květnaté vápnomilné bučiny	
15. Smrčiny		1. Přirozené smrčiny s hojným výskytem chamaefytů, příp. bohatým mech. patrem, klimax a trvalá spol. podmačených půd 2. Kapradin. smrčiny lokálně příznivých stanovišť montánního až supramontánního stupně	SM
16. Acidofilní keřová a keříčková vegetace		1. Subalp. spol. kosodřeviny 2. Křoviny lavinových drah	SK
17. Subalpinské a alpské hole		1. Spol. kamenných sutí na silikátových horninách 2. Travinná a keříčkovitá spol. alp. holí na silik. podkladu 3. Primární a ovlivněné subalpinské a alpské smilkové louky 4. Spol. sněžných políček na silikátech 5. Horské až alpské vysokostébelné nivy a trávníky	SA
II. Vegetace převážně přírodě vzdálená až cizí			
18. Plevelová vegetace (polní kulticenosa)		1. Nitrofilní společenstva jednoletých, resp. víceletých rostlin na kypřených půdách - polní kultury 2. Plevelová spol. teplých oblastí a živných půd 3. Plevelová spol. v mírně teplých až chladnějších oblastech na bázemí chudých půdách	SE
19. Ruderální vegetace		1. Ruderální nitrofilní spol. antropicky silně ovlivněných stanovišť 2. Nitrofilní spol. na kypřených půdách na rumišťích 3. Ruderální, mírně nitrofilní spol. víceletých bylin na kypřených stanovištích 4. Druhot. spol. terofyt a hemikryptofyt podmíněné zraňováním a sešlapáváním půd	RU
20. Lesní kulticenosa, akátiny a paseková vegetace		1. Spol. akát. porostů na těžších minerál. bohatých dostatečně vlhkých půdách 2. Spol. akát. porostů na písčitéch, minerál. chudších suchých půdách 3. Bylinná spol. pasek a holin na oligotrof. půdách po Quercetalia robori-petraeae a Luzulo-Fagion 4. Bylinná spol. holin na mírně eutrofních půdách po Carpinion betuli a po Fagion 5. Křovitá spol. pasek, les. lemů a ruderalizovaných stanovišť po demolcích i v sídlech	KU

Příloha č. 7

SEZNAM ZKRATEK DŘEVIN POUŽÍVANÝ PŘI MAPOVÁNÍ KRAJINY

Stromy listnaté domácí:

BŘB	Bříza bradavičnatá (Bříza bělokorá)	Betula verrucosa (Betula pendula)
BŘP	Bříza pýřitá	Betula pubescens
BKL	Buk lesní	Fagus sylvatica
DBC	Dub cér	Quercus cerris
DBL	Dub letní	Quercus robur
DBP	Dub pýřitý	Quercus pubescens
DBZ	Dub zimní	Quercus petraea
HBO	Habr obecný	Carpinus betulus
JSZ	Jasan ztepilý	Fraxinus excelsior
JVB	Javor babyka (Babyka obecná)	Acer campestre
JVK	Javor klen	Acer pseudoplatanus
JVM	Javor mléc	Acer platanoides
JŘB	Jeřáb břek (Břek obecný)	Sorbus torminalis
JŘM	Jeřáb muk (Muk obecný)	Sorbus aria
JŘO	Jeřáb obecný (Jeřáb ptačí)	Sorbus aucuparia
JMH	Jilm horský	Ulmus glabra
JML	Jilm ladní	Ulmus minor
JMV	Jilm vaz (Vaz obecný)	Ulmus laevis
LPS	Lípa srdčitá (Lípa malolistá)	Tilia cordata
LPV	Lípa velkolistá	Tilia platyphyllos
OLL	Olše lepkavá	Alnus glutinosa
OLŠ	Olše šedá	Alnus incana
OLZ	Olše zelená (Olšička zelená)	Alnus viridis (Duschekia alnobetula)
STO	Střemcha obecná	Prunus padus (Padus avium)
TPB	Topol bílý	Populus alba
TPČ	Topol černý	Populus nigra
TPO	Topol osika (Osika obecná)	Populus tremula
VRK	Vrba křehká	Salix fragilis
VRB	Vrba bílá	Salix alba

Stromy ovocné:

HRO	Hrušeň obecná	Pyrus communis
HRP	Hrušeň polnička	Pyrus pyraeaster
JAD	Jablon domáci	Malus paradisiaca
JAL	Jablon lesní	Malus sylvestris

KDO	Kdouloň obecná	Cydonia vulgaris
MAN	Mandloň obecná	Amygdalus communis
MEO	Meruňka obecná	Armeniaca vulgaris (Prunus armeniaca)

OŘK	Ořešák královský	Juglans regia
SLD	Slivoň domácí (Švestka domácí)	Prunus domestica
SLM	Slivoň myrobalán (Myrobalán třešňový)	Prunus myrobalana (Prunus cerasifera)
SLO	Slivoň obecná	Prunus insitita
TRP	Třešeň ptačí planá (ptáčnice)	Cerasus avium ssp. avium
TRS	Třešeň ptačí - srdcovka	Cerasus avium ssp. juliana
TRCH	Třešeň ptačí - chrupka	Cerasus avium ssp. duracina
TRK	Třešeň křovitá	Cerasus fruticata
TRM	Třešeň mahalebka	Cerasus mahaleb
VIO	Višeň obecná	Cerasus vulgaris

Stromy listnaté cizí:

DBČV	Dub červený	Quercus rubra
JVJ	Javor jasanolistý (Jasanojavor peřenolistý)	Acer negundo
JVS	Javor stříbrný	(Negundo aceroides)
JRMA	Jírovec maďal	Acér saccharinum
		Aesculus hippocastanum
MRB	Moruše bílá (Morušovník bílý)	Morus alba
PJŽ	Pajasan žlaznatý	Ailanthus altissima
PTJ	Platan javorolistý	Platanus x acerifolia (Platanus x hispanica)
TRA	Trnovník akát (Trnovník bílý)	Robinia pseudo-acacia
TPH	Topol hybridní	Populus sp.

Stromy jehličnaté domácí:

BOL	Borovice lesní	Pinus silvestris
JDB	Jedle bělokorá	Abies alba
SMZ	Smrk ztepilý (Smrk obecný)	Picea excelsior (Picea abies)

Stromy jehličnaté cizí:

BOB	Borovice banksovka	Pinus banksiana
BOČ	Borovice černá	Pinus nigra
BOV	Borovice vejmutovka	Pinus strobus
DGM	Douglaska Menziesova (Douglaska tisolistá)	Pseudotsuga menziesii
MDO	Modřín opadavý	Larix decidua
SMP	Smrk pichlavý	Picea pungens
TSC	Tis červený	Taxus baccata

Keře listnaté domácí:

bzč bez černý
 bzh bez hroznatý
 (bez červený)
 brb brslen bradavičnatý
 bre brslen evropský
 břo břečtan obecný
 (břečtan popínavý)
 čich čilimník chlupatý
 čin čilimník nízký
 čira čilimník rakouský
 čir čilimník řezenský
 člč čilimníkovec černající
 dřo dřín obecný
 dšo dřšťál obecný
 hlj hloh jednosemenný
 hlo hloh obecný
 jnm janovec metlatý
 jvb javor babyka
 (Babyka obecná)
 jvt javor tatarský
 jet jehlice trnitá
 jīj jmelí jehličnanové
 jíl jmelí listnáčové
 klo kalina obecná
 (kalina planá)
 klt kalina tušalaj
 (tušalaj chlupatý)
 kro krušina olšová
 lso líska obecná
 lkj lýkovec jedovatý
 mea meruzalka alpská
 (rybíz alpský)
 mečr meruzalka černá
 (rybíz černý)
 mes meruzalka skalní
 (rybíz skalní)
 oce ochmet evropský
 osj ostružiník ježíník
 (ostružiník sivý)
 osk ostružiník křovitý
 osm ostružiník maliník
 (maliník obecný)
 plp plamének plotní
 ptz ptačí zob obecný
 ržb růže bedrníkolistá
 (růže trnitá)
 ržg růže galská
 ržk růže křovištní
 (růže chocholičnatá)
 ržp růže plstnatá

Sambucus nigra
 Sambucus racemosa
 Euonymus verrucosa
 Euonymus europaea
 (Euonymus europaeus)
 Hedera helix
 Chamaecytisus hirsutus
 (Chamaecytisus triflorus)
 Chamaecytisus supinus
 Chamaecytisus austriacus
 Chamaecatisus ratisbonensis
 Lembotropis nigricans
 Cornus mas
 Berberis vulgaris
 Crataegus monogyna
 Crataegus oxycantha
 Cytisus scoparius
 (Sarothamnus scoparius)
 Acer campestre
 Acer tataricum
 Ononis spinosa
 Viscum laxum
 Viscum album
 Viburnum opulus
 Viburnum lantana
 Frangula alnus
 Corylus avellana
 Daphne mezereum
 Ribes alpinum
 Ribes nigrum
 Ribes petraeum
 Loranthus europaeus
 Rubus caesius
 Rubus fruticosus
 Rubus idaeus
 Clematis vitalba
 Ligustrum vulgare
 Rosa pimpinellifolia
 Rosa gallica
 Rosa dumetorum
 (rosa corymbifera)
 Rosa tomentosa

ržpo růže polní
 ržš růže šípková
 řšp řešetlák počistivý
 skc skalník celokrajný
 (skalník obecný)
 skčp skalník černoplodý
 sra srstka angrešt
 (srstka obecná)
 svk svída krvavá
 tro trnka obecná
 všk višň křovitá
 vrj vrba jiva
 (vrba obecná)
 vrk vrba košíkářská
 vrn vrba nachová
 vrp vrba popelavá
 vrpě vrba pětimužná
 vrt vrba trojmužná
 vru vrba ušatá
 zmč zimolez černý
 zmp zimolez pýřitý
 (zimolez obecný)

Rosa agrestis
 Rosa canina
 Rhamnus catharicus
 Cotoneaster integerrimus
 Cotoneaster niger
 Grossularia uva-crispa
 Cornus sanguinea
 (Swida sanguinea)
 Prunus spinosa
 Prunus fruticosa
 Salix caprea
 Salix viminalis
 Salix purpurea
 Salix cinerea
 Salix pentandra
 Salix triandra
 Salix aurita
 Lonicera nigra
 Lonicera xylosetum

Keře listnaté cizí:

bvl bobkovišeň lékařská
 čms čimišník stromkovitý
 mečv meruzalka červená
 (rybíz červený)
 mek meruzalka krvavá
 mez meruzalka zlatá
 ntk netvařec křovitý
 kuc kustovnice cizí
 pmb pámelník bílý
 puv pustoryl vonný
 ržsv růže svraskalá
 skr skalník rozprostřený
 svb svída bílá
 šro šerík obecný
 što štědrenek odvislý
 tvk tavola kalinolistá
 zmk zimolez kozí list
 zmt zimolez tatarský
 žnm žanovec měchýřník

Laurocerasus officinalis
 Caragana arborescens
 Ribes rubrum
 Ribes sanguineum
 Ribes aureum
 Amorpha fruticosa
 Lycium barbarum
 Symphoricarpos alba
 Philadelphus coronarius
 Rosa rugosa
 Cotoneaster horizontalis
 Cornus alba
 Syringa vulgaris
 Laburnum anagyroides
 Physocarpus opulifolius
 Lonicera caprifolium
 Lonicera tatarica
 Colutea arborescens

Keře jehličnaté domácí:

bok borovice kleč
 (kleč horská)
 jlo jalovec obecný

Pinus mugo
 Juniperus communis

ex Inventarizace, evidence a pasportizace rozptýlené zeleně
VÚOZ Průhonice 1987 (doplněno autory metodiky)

Názvoslovní vychází z publikací :

Dostál J. (1958) - Klíč k úplné květeně ČSR
ČSAV

v závorce uvedená synonyma :

Dostál J. (1989) - Nová květena ČSSR, 1. a 2. díl
Academia

Poznámka: Do výše uvedeného seznamu zkratk dřevin byly
zařazeny pouze druhy nejčastěji se vyskytující.
Pokud mapovatel narazí na druh, který není
v seznamu uveden, zapíše ve specifikaci jeho celý
název.

Příloha č. 8

LEGENDA MAP - GRAFICKÉ VYJÁDRĚNÍ SEGMENTŮ

Jednou z možností grafického výstupu je barevné rozlišení
segmentů podle stupně jejich ekologické stability (shodně
s metodikou MŽP "Územní zabezpečování ekologické stability
- teorie a praxe", 1991) a metodikou navrhování ÚSES:

	Ohraničení segmentu	Tloušťka
1) <u>Obrys hranic krajinných segmentů</u>	černě	0,35
Popis pomocí pořadových čísel	černě	0,35
2) <u>Barevné vylíšení podle stupně stability</u>	Barva plochy segmentu	Výstup na mapě
0 - plochy ekologicky výrazně nestabilní	červená	
1 - plochy ekologicky velmi málo stabilní	bílá	
2 - plochy málo ekologicky stabilní	žlutá	
3 - plochy středně ekologicky stabilní	oranžová	
4 - plochy ekologicky velmi stabilní	modrá	
5 - plochy ekologicky nejstabilnější	zelená	

Alternativně lze použít grafický výstup popsaný v Metodice
mapování krajiny vypracované ČÚOP Va MP Brno.

Vyznačení jednotl.kategorií ochrany podle zák.č.114/92 Sb.:

Kategorie ochrany	Barva plochy segmentu	Barva hranice	Výstup na mapě
Národní park	příslušná dle podkladu daného segmentu	červená 1,4 mm	
Chráněná krajinná oblast	- " -	- " -	
Národní přírodní rezervace	- " -	černá 1,4 mm	
Přírodní rezervace	- " -	- " -	
Národní přírodní památka	- " -	- " -	
Přírodní památka	- " -	- " -	
Památný strom	- " -	černá 0,7 mm	
Významný krajinný prvek	- " -	- " -	
STG - skupina typů geobiocénů	- " -	oranžová	
Prvek ÚSES (stávající) BC nebo BK	- dle legendy doporučené MŽP		

Grafický výstup při počítačovém zpracování

byl navržen pro přehlednost s co nejmenším počtem barev bez užití grafických značek.

Barevné značení prakticky odpovídá účelovým typům. Sloučení bylo použito v případě toků, vodních ploch a mokřadů, naopak u lad a liniových společenstev došlo k oddělení

-pouze bylinného krytu
-společenstev s dřevinami či zcela dřevinných

účelový typ	barva šrafování
orná půda	bílá - husté
chmelnice, vinice, zahrady	žlutá - řídké
sady	zelená - řídké
louky, pastviny, bylinná lada, bylinná liniová společenstva	žlutá - husté
lesy, liniová společenstva a lada s dřevinami a dřevinná, solitery	zelená - husté
skály a sutě, lomy	hnědá - husté
vodní toky, meliorační kanály, vodní plochy a nádrže	modrá - husté
mokřady	modrá - řídké
sídla	černá - řídké
zpevněné plochy, skládky, komunikace	červená - husté

Příloha č. 9

MAPOVÁNÍ LESNÍCH SPOLEČENSTEV

Mapování lesních společenstev je nedílnou součástí Metodiky mapování krajiny. Vychází ze stejných základů a cílů, kterými jsou základní celoplošné mapování jednotlivých druhů společenstev (účelových typů) dle jejich přirozenosti a stupně antropogenního ovlivnění.

Při mapování lesních společenstev je nutno vycházet z lesnického typologického mapování, na jehož základě se provede převod na Zlatníkovy skupiny typů geobiocénů (STG), které pro konkrétní stanovištní podmínky předurčují potenciaální, přirozené lesní společenstvo. Pro tento převod se s možnými lokálními úpravami doporučuje použít "Převod typologického systému ÚHÚL na STG" (Macků, 1993). Jako základní materiál pro stanovení přirozenosti lesního společenstva se doporučuje použít tabulku "Rekonstrukce přirozené skladby v souborech lesních typů" (Průša, Plíva, Typologický systém ÚHÚL, 1971).

Základním principem pro vymezení krajinného segmentu lesního typu je stanovení stupně jeho přirozenosti (stupně antropogenního ovlivnění), tj. porovnání aktuálního stavu vegetace s potenciaálním přirozeným lesním společenstvem na daných stanovištních poměrech. Doplňujícími kritérii pro stanovení stupně ekologické stability společenstva jsou vyspělost lesních společenstev, jejich vertikální a horizontální členění, zdravotní stav a stupeň ohroženosti (pásma ohrožení imisemi). Stupeň přirozenosti stanovíme dle charakteristiky společenstva uvedené ve specifikaci v mapovacím klíči.

Při hodnocení přirozenosti krajinného segmentu lesního typu je nutné jej chápat jako celek, jako celé lesní společenstvo tvořené stromovým patrem v úrovni a podrostu, keřovým a bylinným patrem a mechorosty. Tzn., že v mnohých případech může o stupni ekologické stability rozhodovat kvalita, nebo naopak stupeň ruderalizace podrostu a bylinného patra.

Při mapování krajinných segmentů je nutné, i při stejném stupni přirozenosti, vylišení porostů s odlišnou druhovou skladbou; tzn., že segmentem lesního společenstva je porostní skupina (nebo její část), soubor porostních skupin s přibližně stejnou druhovou skladbou, stejného stupně přirozenosti, a to bez ohledu na věkovou strukturu porostu. Při mapování segmentů je však nutné oddělit rozsáhlé plochy holin a 1. věkového stupně od rozsáhlých starších porostů. Vzhledem k tomu, aby nedocházelo k přílišné generalizaci mapování v stejnorodé krajině doporučujeme nevytvářet segmenty větší než 50 ha a při vymezování jejich hranic využít stávajícího lesnického rozdělení porostů uvedeného v LHP nebo hranic kontrastních STG.

Vylišenému segmentu lesního společenstva přiřadíme kódové označení, stupeň ekologické stability, fyziotyp aktuálního stavu vegetace a v charakteristice popíšeme

stromové patro v úrovni a podrostu (E3), keřové patro (E2), bylinné patro (E1) a mechorosty (E0). Popis úrovně E3 a E2 by měl být vždy vyčerpávající, popis E1 a E0 by měl zachytit základní, charakteristické druhy pro daný segment (stanovištní poměry, stupeň antropogenního ovlivnění). Při popisu kostry ekologické stability (4. a 5. stupeň ek. stab.) by měl být popis podrobnější.

Společenstva přírodní a přirozená

Do přírodních a přirozených společenstev zařazujeme porosty s přirozenou druhovou skladbou odpovídající stanovištním podmínkám i se změnou strukturou, ale s podstatným zastoupením dominantních druhů přirozené druhové skladby (tzn., že v bukové doubravě může do 5.st.ek.st. zařadit porosty s převahou jak dubu, tak i buku, ale ne již čisté monokultury buku a dubu).

Společenstva přírodě blízká

Přírodě blízké jsou uměle založené vyspělé porosty s významným podílem dřevin přirozené druhové skladby (více než 60%), a to i porosty etážové s odpovídající druhovou skladbou přirozeného podrostu, kdy horní etáž plně neodpovídá zařazení do 5.st.ek.st. a monokultury dominantních druhů přirozené druhové skladby.

Společenstva polokulturní

Za polokulturní společenstva považujeme nevyvinutá společenstva uměle založených monokulturních porostů dřevin přirozené druhové skladby, obvykle mladších 40ti let, ve kterých vlivem hospodářské činnosti došlo k druhovému ochuzení společenstva a daná společenstva nevykazují navenek stabilizační funkce. Smíšené porosty s pestrou druhovou skladbou, se zastoupením dřevin přirozené dřevinné skladby (30 až 60%), dále monokultury tvořené vedlejšími dřevinami přirozené dřevinné skladby. Stejně jako u přírodě blízkých společenstev sem zařazujeme etážové porosty, které nesplňují kritéria pro zařazení do přírodě blízkých společenstev.

Společenstva kulturní

Kulturními společenstvy rozumíme monokultury a směsi stanovištně nevhodných dřevin nebo jen s malou příměsí dřevin přirozené dřevinné skladby (SM v nižších polohách, BO na neborových stanovištích, čisté topolové výsadby), porosty s vyšší příměsí introdukovaných dřevin, plochy lesních holin a nezajištěné kultury bez ohledu na druhovou skladbu. Nezajištěnou kulturou rozumíme nově založený porost ohrožený souborem biotických a abiotických činitelů, obvykle

s nutností vylepšování (doplňování výsadeb), vyžadující pro své zajištění péči lesního hospodáře. Dále zde zařazujeme lesy první generace v podhorských oblastech silně poškozené zvěří a smrkové porosty v imisních oblastech silně poškozené imisemi IIIa.

Společenstva degradovaná

Za degradovaná společenstva považujeme lesy zničené imisemi ve stupni poškození IIIb+, plochy po rozsáhlých exhalačních těžbách v pásmu ohrožení imisemi A zvláště zalesněné introdukovanými dřevinami - SMP, ..., těžko zalesnitelné plochy. Rozvrácené porosty biotickými a abiotickými činiteli (druhově odpovídající 3. stupni ekologické stability) se silně ruderizovaným podrostem bezu, ostružiníku, ...

Plochy lesních školek a semenných plantáží využívané pro produkci sadebního materiálu a sběru osiva.

Přiřazení fyziotypu aktuálního stavu vegetace krajinnému segmentu lesních společenstev

Při zařazování lesních společenstev do fyziotypu (aktuální vegetace) vycházíme ze stanovištních poměrů, ke kterým přísluší modelový fyziotyp aktuálního stavu vegetace znázorněný v tabulkové příloze. Jsou zde znázorněny i možné převody při změnách strukturách přirozeného stavu vegetace.

Zařazení společenstva lesních dřevin na daném stanovišti, vyjádřeném SLT, lze provést dle příslušné tabulky jen v případě výskytu přírodně blízkých společenstev. To znamená, že dané společenstvo lesních dřevin má přirozenou dřevinou skladbu, nebo alespoň skladbu přírodně blízkou se zastoupením minimálně 60% dřevin přirozené dřevinné skladby. V případě pozměněné struktury dřevin přirozené dřevinné skladby ve prospěch vedlejších dřevin lze provést převod aktuálního stavu vegetace dle údajů uvedených v závorkách. Pro převody v 6. a 7. vls ÚHÚL, který je převáděn na 6. vls Zlatníkův, kdy přirozená společenstva v 6. vls se převádějí na "BU" v 7. vls na "SM", ale dle aktuálního stavu vegetace jsou oba převody možné (skutečné procentické zastoupení buku a smrku).

Do fyziotypů DH, AD, BU, SU lze převádět společenstva listnatých dřevin na stanovištích odpovídajících daným fyziotypům, pokud tato nemohu zařadit do jiného bližšího fyziotypu (KU).

Do fyziotypů "SM", kromě jeřábových a bukových přirozených smrčín a smrčín jedlových a rašelinných, částečně i klenových, mohou v omezené míře zařadit i smrkové porosty na chudších stanovištích 5. vls. Ostatní smrčiny, tj. smrčiny nižších poloh by měly být označovány jako kulticenozy - "KU".

Fyziotyp "SK" kromě klečových porostů zahrnuje společenstva lavinových drah, která přecházejí i do nižších vegetačních stupňů. Vzhledem k nepříznivým imisní ekologickým

podmínkám dochází k umělému rozšiřování výsadeb kosodřeviny i do nižších vegetačních stupňů (převážně na stanovištích 8K, Z, 7Z, ...). Tyto výsadby je možno zařazovat jako "SK" s lomítkem "KU" ..

Společenstva keříčkových vrb v subalpinském pásmu mapujeme jako "SA".

Do fyziotypů "BO" se převádí porosty borovice rozšířené na sběrných SLT "0" v 1.-5.vls. Částečně lze do něho převádět i borové porosty na stanovišti 1M (výjimečně i na ostatních stanovištích, kde má borovice alespoň 10% zastoupení v přirozené dřevinné skladbě). Na ostatních stanovištích je nutné převádět borové porosty jako kulticenozy.

Jako "KU" lze označit smrkové porosty nižších poloh, borové porosty na neborových stanovištích (převážně monokultury), porosty introdukovaných dřevin, akátiny, plantáže šlechtěných topolů, semenné plantáže a plochy lesích školek, tedy převážně 3. a 2. stupeň ekologické stability.

Při mapování keřovitých porostních pláštů a lemů v nižších a středních polohách této přiřazujeme fyziotyp "KR". S ohledem na vertikální členění porostních okrajů a zapojenosti keřového patra, stupně přirozenosti, doplňujeme za lomítko fyziotyp navazujícího lesního společenstva, nebo fyziotyp KU.

Fyziotyp "KU" můžeme v nižších a středních polohách přiřadit pasečným stadiím lesa.

Vzhledem k tomu, že současná lesní společenstva jsou mnohde do značné míry ovlivněna dlouhodobým účelovým hospodařením v lesích, nelze vždy přiřadit danému společenstvu určitý charakteristický fyziotyp. Jedná se převážně o společenstva ve 4. a 3. stupni ekologické stability. V těchto případech vyjádříme fyziotypy aktuálního stavu vegetace zlomkem - AD/KU (4.st.ek.st.), nebo KU/AD (3.st.ek.st.).

Kód	extrémní		kyselá		živá		humusová		přechodná		voštinová		ogřejens		podměns		rátečns	
	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup	obráz	skup
9Z	SK	SK	9K	SK	9M	SK	9N	SK	9O	SK	9P	SK	9Q	SK	9R	SK	9S	SK
BZ	SM	SM	6K	SM	6L	SM	6M	SM	6N	SM	6O	SM	6P	SM	6Q	SM	6R	SM
7Z	SM	SM	7K	SM	7L	SM	7M	SM	7N	SM	7O	SM	7P	SM	7Q	SM	7R	SM
6Z	SM	SM	6K	SM	6L	SM	6M	SM	6N	SM	6O	SM	6P	SM	6Q	SM	6R	SM
5Z	SM	SM	5K	SM	5L	SM	5M	SM	5N	SM	5O	SM	5P	SM	5Q	SM	5R	SM
4Z	SM	SM	4K	SM	4L	SM	4M	SM	4N	SM	4O	SM	4P	SM	4Q	SM	4R	SM
3Z	SM	SM	3K	SM	3L	SM	3M	SM	3N	SM	3O	SM	3P	SM	3Q	SM	3R	SM
2Z	SM	SM	2K	SM	2L	SM	2M	SM	2N	SM	2O	SM	2P	SM	2Q	SM	2R	SM
1Z	SM	SM	1K	SM	1L	SM	1M	SM	1N	SM	1O	SM	1P	SM	1Q	SM	1R	SM
0Z	SM	SM	0K	SM	0L	SM	0M	SM	0N	SM	0O	SM	0P	SM	0Q	SM	0R	SM

Převod lesních typů
na fyziotypy aktuální
vegetace (Petříček)

Příloha č. 10

Počítačové zpracování dat

Informační základna systému podrobného databázového souboru

Systém je tvořen hlavním souborem pro vkládání základních dat a pomocnými soubory, které doplňují a rozšiřují aktuální údaje a jsou součástí metodiky.

Hlavní soubor obsahuje :

- číslo mapy / číslo segmentu
- kód
- stupeň ekologické stability
- charakteristika :doplnění,druhová skladba
- datum mapování
- skupiny typů geobiocénů
- fyziotypy aktuální vegetace
- plocha segmentu
- délka segmentu
- šířka segmentu
- kategorie ochrany
- katastrální území

Pomocné soubory obsahují :

- Klíč klasifikace typů aktuální vegetace (účelový typ,charakter společenstva,specifikace)
- Skupiny typů geobiocénů
- Fyziotypy aktuální vegetace
- Katastrální území

Tiskové soubory jsou variantní dle požadavků uživatele.

Příloha č. 11

Ukázka grafického výstupu v programu TopoL 2.5 R a databáze v programu FOX PRO

III. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Bulíř P. et al. (1987): Inventarizace, evidence a pasportizace rozptýlené zeleně.- VŠÚOZ Průhonice
- Dostál J. (1954): Klíč k úplné květeně ČSR.- ČSAV, Praha
- Dostál J. (1989): Nová květena ČSSR. 1. a 2.díl.- Academia, Praha
- Hejný S. et Slavík B. (ed.) (1988): Květena ČSR. 1. díl.- Academia, Praha
- Míchal I. et al. (1991): Územní zabezpečování ekologické stability. Teorie a praxe.- MŽP ČR, odbor územního rozvoje, Praha
- Moravec J. et al. (1983): Rostlinná společenstva ČSR a jejich ohrožení.- Severočeskou přírodou, Příloha 1983/1, Litoměřice
- Petríček V. (1987): Základní vegetační typy (fyziotypy) pro společné využití v tvorbě reprezentativní sítě maloplošných chráněných území ČR a managementu v nich a evidenci významných krajinných prvků. - Ms [interní materiál SÚPPOP]
- Kol. autorů (1990): Antropoekologická stabilizace krajiny.- Ekoservis, České Budějovice
- Kol. autorů (1990): Návod na navrhování ÚSES. - metodika Agroprojektu, Brno

FURY

portiza-

ha

ademia,

. dil.-

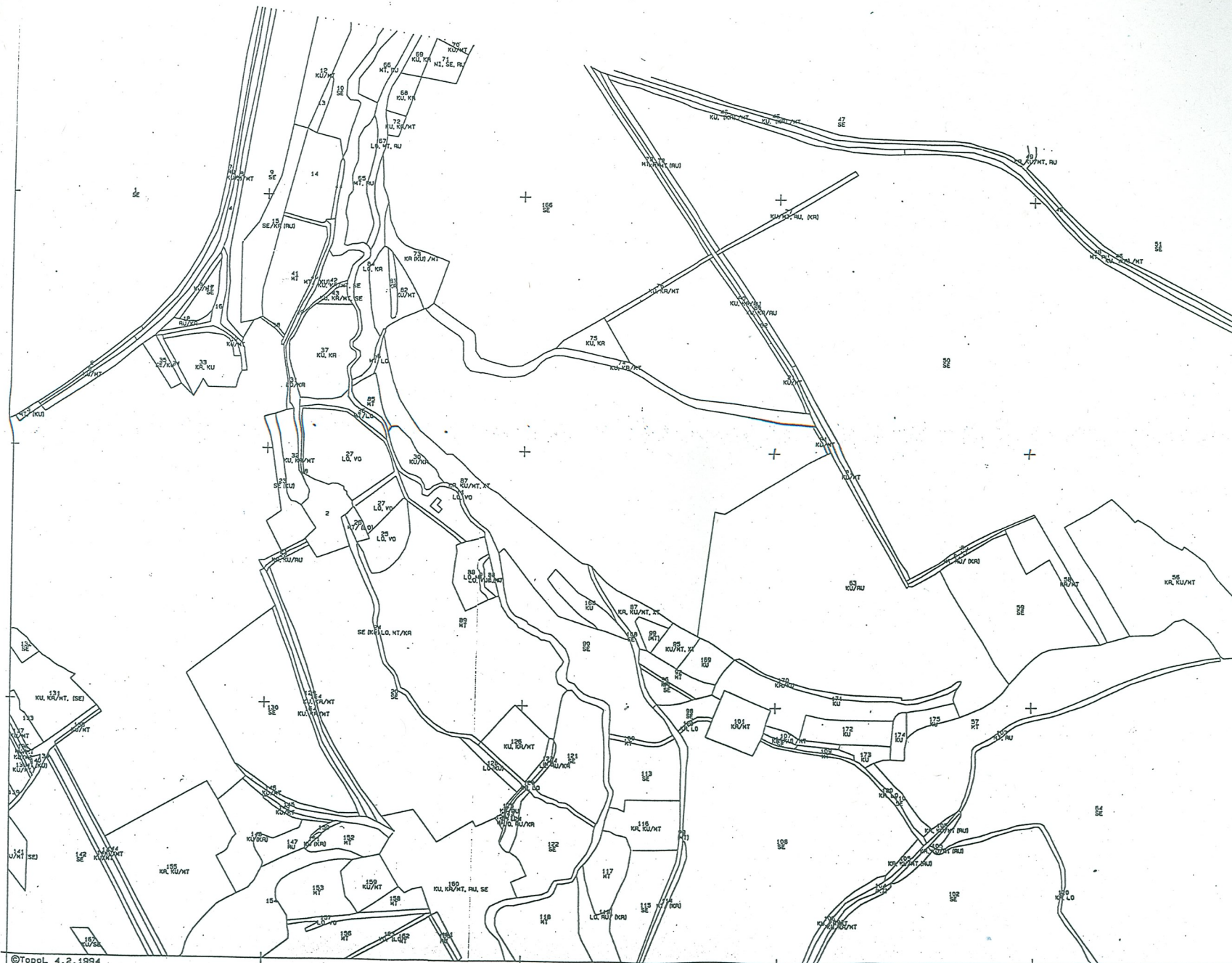
é sta-
emního

jejich
řiloha

y) pro
sítě
mentu
rvků.

iny.-

odika

c.seg.	Kod	Stabi-	Ucelovy typ	Charakter spole-	Specifikace - upresneni	Charakteristika - doplneni,	Stg	Fyziotyp	Plocha	Delka	Sirka	Kateg.	Katastr.
		lita	lita	censtva		druhova skladba		vegetace	(ha)	(m)	(m)	(m)	ochrany uzemi
13-42-25/	1	1 0 1	1	orna puda	orna puda zakladni	jednolete resp.vicelete kultury na orne pude		SE	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/	2	12 0 6	0	sidla a objekty mimo intravilan	intravilan	mestska zastavba (sidliste, vilove ctvrte, prumyslova zona, centrum mesta, sportovni arealy)			0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/	3	4 0 3	3	louky a pastviny	polokulturni	vetsinou intenzivni s kosenim, priseven a doplnkovym hnojenim, existence prirodzene rostoucich druhu		MT/(KU)	0.0000	50.00	15.00		Chrast
13-42-25/	4	13 0 5	0	zpevnene plochy, skladky, komunikace	komunikace	mistni, silnice II. a III. tridy			0.0000	0.00	6.00		Chrast
13-42-25/	5	7 2 3	3	liniova spolecenstva s drevinami (se zastoupenim drevin 10-50%)	polokulturni, castecne narusena	s mirne az stredne ruderalizovanim bylinnym patrem, s podilem kulturnich, ruderalnich nebo degradovanych drevin		KU/MT	0.0000	0.00	4.00		Chrast
13-42-25/	6	13 0 7	0	zpevnene plochy, skladky, komunikace	zeleznice				0.0000	0.00	10.00		Chrast
13-42-25/	7	13 0 7	0+	zpevnene plochy, skladky, komunikace	zeleznice			RU	0.0000	0.00	10.00		Chrast
13-42-25/	8	7 2 4	3	liniova spolecenstva s drevinami (se zastoupenim drevin 10-50%)	kulturni	s kulturnimi drevinami		KU/MT	0.0000	0.00	5.00		Chrast
13-42-25/	9	1 0 1	1	orna puda	orna puda zakladni	jednolete resp.vicelete kultury na orne pude		SE	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/	10	1 0 1	1	orna puda	orna puda zakladni	jednolete resp.vicelete kultury na orne pude		SE	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/	11	11 0 1	5-	vodni toky a mel.kansly	prirodni	s prirodzenym vyvojem dna, brehu, s pine stabilizovanymi vodnimi a pobrez. spolecenstvy prirodzeno druhoveho slozeni, bez smerove a spadove upravy, slepa ramena rek		LO,VO	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/	12	3 0 3	2+	sady	velkoplosne (vyjimecne i maloplosne)	ztravnene intenzivni, omezena druhova diverzita bylinneho patra		KU/MT	0.0000	0.00	5.00		Chrast
13-42-25/	13	7 3 3	3+	liniova spolecenstva drevinna (se	polokulturni, castecne narusena	se zastoupenim druhu prirodzene skladby a podilem kulturnich, degradovanych ci ruderalnich drevin		KR/MT	0.0000	0.00	0.00		Chrast

Datum mapovani: 20.10.1993

Mapa/ c.seg.	Kod	Stabi- lita	Ucelovy typ	Charakter spole- censtva	Specifikace - upresneni	Charakteristika - doplneni, druhova skladba	Stg	Fyziotyp vegetace	Plocha (ha)	Delka (m)	Sirka (m)	Kateg. ochrany	Katastr. uzemi
			zastoupenim drevin >> 50%			E2: podrost DBL,tro,bzc,osk,rzs, E1: jahodnik travnice,svizel bily,ovsik vyvyseny							
13-42-25/ 14	12 0 6	0	sidla a objekty mimo intravilan	intravilan	mestska zastavba (sidliste, vilove ctvrte, prumyslova zona, centrum mesta, sportovni arealy)	objekt COV	3B3		0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 15	2 0 7	2	zahradky a zahradkarske kolonie	maloplosne	intenzivni drobna drzba s mensim zastoupenim orne, izolovane doprovodna zelen	zahradkarska kolonie ve svahu,okraje s ornou,cast nevyuzivana E1: ruderalizovano	3B3	SE/RR(RU)	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 16	13 0 5	0	zpevnene plochy, skladky, komunikace	komunikace	mistni, silnice II. a III. tridy	silnice III.tridy	3B3		0.0000	0.00	4.00		Chrast
13-42-25/ 17	1 0 1	1	orna puda	orna puda zakladni	jednolete resp.vicelete kultury na orne pude		3B3	SE	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 18	6 2 4	2+	nevyuzivana puda (lada), lada s drevinami (se zastoupenim drevin 10-50%)	degradovana	postagrarini lada, opustene lomy, piskovny, hliniky, ostatni antropogenni pudy (po tezebni ci jine cinnosti), s prevahou kulturnich, ruderalnich ci degradovanych drevin a rumistnich plevelnych druhu	lada s drevinami,misty zapojena drevinna vegetace(byvala skladka) E2: rzs,bzc,tro,osk E1: ruderalizovano	3BD3	RU/RR	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 19	7 1 3	3	liniova spolecenstva travinnno-bylinn a se zastoupenim drevin << 10%	prirode blizka, castecne narusena	s podilem rumistnich a plevelnych druhu	mez pod hrbitovni zdi s roztrousenou drevinnou vegetaci E3: JAD,BRB,BOL,JVM, E2: tro,ptz, E1: secene,vikev ptaci,kostrava ovci,brslice kozii noha,pastinak sety,kravec toten,svizel bily	3B3	KU/RY	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 20	1 0 1	1	orna puda	orna puda zakladni	jednolete resp.vicelete kultury na orne pude		3B3	SE	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 21	13 0 4	0	zpevnene plochy, skladky, komunikace	ucelove cesty	zpevnene	zpevnena cesta na okraji intravilanu	3B3		0.0000	0.00	3.00		Chrast
13-42-25/ 22	7 3 3	3	liniova spolecenstva drevinna (se zastoupenim drevin >> 50%)	polokulturni, castecne narusena	se zastoupenim druhu prirodzene skladby a podilem kulturnich, degradovanych ci ruderalnich drevin	drevinna linie u cesty se zapojenou drevinnou vegetaci E3: HRO,JVM,JSE,BRB, E2: rzs,hl,tro,svk,sro,bzc E1: misty silne ruderalizovano, chmel otacivy	3BC3	RR,KU/RU	0.0000	0.00	3.00		Chrast
13-42-25/ 23	2 0 7	2	zahradky a zahradkarske kolonie	maloplosne	intenzivni drobna drzba s mensim zastoupenim orne, izolovane doprovodna zelen	zahradkarska kolonie u intravilanu	3B3	SR(KU)	0.0000	0.00	0.00		Chrast
13-42-25/ 24	11 0 3	3	vodni toky a mel.kansly	upravene	smerova, spadova uprava, uprava pricneho profilu (zemni koryto), mirne narusena vodni a pobrezni spolecenstva	mez pod ornou, s nahonem se zpevnеныm korytem polovegetacnimi tvarnicemi s plne zapojenou drevinnou vegetaci E3: OLL,JAD, E2: rzs,osk,vr; E1: chmel otacivy,svizel bily,brslice kozii noha, bolsevník obecny	3BC4	SE(KU)LO, RY/RR	0.0000	0.00	4.00		Chrast

METODIKA MAPOVÁNÍ KRAJINY

Autor: Ing. Helena Vondrušková a kol., SMS Brno

Recenze: RNDr. Václav Petříček, ČÚOP a Ing. Martin Veselý, MŽP

Technická redakce: Ing. Dana Čecháková, ČÚOP

Vydal: Český ústav ochrany přírody ve spolupráci
s Ministerstvem životního prostředí

Náklad: 500 výtisků

Počet stran: 55

Praha 1994

Fakulta životního prostředí UJEP

knihovna

Na okraji 1001

400 01 Ústí nad Labem